

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrtni strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Zaupajmo v sebe!

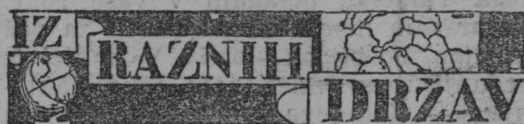
Mala antanta, slovensko povedano: Mala zveza (Čehoslovaška, Jugoslavija in Rumunija) se imenuje tako, da se razlikuje od nekdanje Velike antante ali Velike zveze, ki so jo velesile sklenile v medsebojno podporo osobito za časa svetovne vojne. Ako je bila medsebojna podpora namen Velike antante, je tem bolj svrha Male zveze. Države, združene v tej zvezi, bi vsaka sama sebe bile prešibke za uspešen nastop na pozorišču mednarodne politike. Če pa podprejo druga drugo, pridobijo na moči in odpornosti ne samo vse skupaj, marveč tudi vsaka posebej.

O velikem pomenu in o lepi bodočnosti Male antante je čehoslovaški zunanji minister dr. Beneš, vodilna osebnost te zveze, v praškem parlamentu 25. aprila rekel sledeče:

»Boj za zedinjenje Poljakov, Čehoslovakov, Rumunov in Jugoslovancev v novi povojni Evropi mora biti za vsako ceno dobojevan, in katerakoli velesila bi se postavila proti temu razvoju, bi povzročila nov evropski požar. Poljska in države Male antante so najlepši primer tvoreče se nove Evrope. Na mesto stare habsburške monarhije je zrastel nov politični činitelj, čigar politična, gospodarska in kulturna sila se ne bo dala več dolgo omalovaževati. Gre tu za veliko ozemlje z velikanskimi razvojnimi možnostmi, z velikim prirodnim bogastvom in s skoro 50 milijoni prebivalcev. To ozemlje, ki ima važno zemljepisno lego, se stika s prijateljsko Poljsko, s katero nobena izmed držav Male antante nima nikakega spora. Za to se nadajamo, da bo mogoče navezati z njo še tesnejše sodelovanje nego je današnje. Ne spuščam se v domnevanja, moram pa reči, da se zunanja politika ne dela od dne do dne, od leta do leta, marveč za cela desetletja naprej. Pri tem pa se moramo spomniti, da bo imela Čehoslovaška čez 30 do 40 let najmanj 20 milijonov prebivalcev; v isti dobi bo Rumunska dosegla 24 milijonov, Jugoslavija pa tudi 20 milijonov prebivalcev. To ne bodo več male države in to pomeni za nas, da bo iz naše zgodovine in iz naših političnih računov izginila beseda o vprašanju malega naroda in da bo strah za našo bodočnost končno veljavno izginil spričo gotovosti in trdnosti naše narodne in državne zgradbe. Ne zahtevamo in nismo zahtevali mesta velesil v evropski politiki. Tak položaj si vsaka velika država ali zveza držav izsili s svojo politiko, svojo važnostjo, močjo, boga-

stvom in kulturno silo, nikakor pa ne z izjavami in diplomatskimi akti. Zavedamo se svoje sile in svojih nedostatkov, spoznavamo pa popolnoma, da imajo velesile v evropski politiki večje dolžnosti, večje odgovornosti in s tem tudi več vpliva in močnejši položaj. Ako je pa svetovni tisk sam od sebe govoril o »peti velesili« po podpisu dogovora Male antante, je v tem izražena enostavno velika resnica: države Male antante kot celota predstavljajo razsežno skupino, ogromno po prebivalstvu in ozemlju, in te tri države so z vidika mednarodnega prava enakopravni činitelji z vsako državo in tudi z vsako velesilo. Zato ne priznavajo in ne poznajo nad seboj nobene druge avtoritete razen Zveze narodov, dokler bo ta postopala strogo po duhu in po postopku svojih današnjih pravil, na katera je poleg drugih držav pristala tudi Mala antanta.

O reviziji je dr. Beneš tako-le opredelil svoje stališče: »Nade, ki so nastale v nekaterih državah glede pogodbe o direktoriju četvorice (Anglije, Francije, Nemčije in Italije), se ne bodo in se ne morejo izpolniti. Pri tem se misli zlasti na meje Poljske in na meje Male antante proti Madžarski.

Kaj sta dosegla angleški in francoski ministrski predsednik v Washingtonu? Razgovori med ameriškim predsednikom Rooseveltom, angleškim ter francoskim ministrskim predsednikom v Washingtonu so zaključeni in se je visoka gospoda razšla. Zaključek washingtonskih razgovorov je ta, da bo sklicana svetovna gospodarska konferenca v London dne 12. junija. Računajo, da se bo udeležilo londonske konference 60 držav s 3000 odposlancev, ki bodo zborovali do septembra. Pripravljalni odbor bo razposlal v maju povabila. — Roosevelt je najbrž dal zagotovilo, da bo obrok plačila vojnih dolgov, ki zapade dne 15. junija, odgoden. — Kakor poročajo dobro poučeni krogi, so predsednik Roosevelt, Macdonald in Herriot na skupnem sestanku govorili tudi o načrtu revizije (spremembe) mirovnih pogodb. Macdonald se je končno sporazumel z Rooseveltom in Herriotom, da zahtevajo

Države Male antante si ne bodo dale dopasti, da bi druge države ne glede na to, pa čeprav velesile, odločale o njihovem ozemlju. Dr. Beneš je izjavil g. Simonu, britanskemu zunanjemu ministru, da mora vsakdo, ki bi hotel izsiliti izpremembo čehoslovaških mej, sam priti po ta ozemlja. Čehoslovaška država vztraja pri svojih mejah, ker jih smatra v današnjih razmerah kot pravične. Nobena izprememba ne bi odstranila morebitne pomanjkljivosti in nezadovoljnosti, temveč bi jih samo prenesla v druge tabore, tako da bi borba trajala dalje. Izprememba meja bi bila le mogoča z direktnim sporazumom med udeleženi državami, morda z uporabo člena 19 pogodbe o Zvezi narodov. Čehoslovaška zastopa v vprašanju revizije načelo direktnega sporazuma s sosedi. Ako bi bila mogoča kaka majhna izprememba, se mora ta izvršiti le pod naslednjimi pogoji: Izprememba se ne more izvršiti z zunanjim pritiskom, temveč mora iti le za prostovoljen dogovor na podlagi ustavnega prava dotične države. Dalje more priti do takega dogovora samo v ozračju mirnega sodelovanja brez terorja ali pritiska. Končno pridejo v poštev samo enakovredne odškodnine, tako da bi se očuvali interesi obeh delov.

splošne mednarodne koristi, naj se vprašanje o reviziji mirovnih pogodb kot docela neumestno spravi z dnevnega reda mednarodnih političnih govorov in pogajanj.

Novega predsednika poljske republike bodo volili dne 8. maja.

Pomirjenje na Daljnem vzhodu. Japonci in Kitajci so se baje sporazumeli, ker je Kitajska izrazila voljo, da prizna Mandžurijo, ki je sicer po imenu samostojna država, vendar v istini popolnoma pod japonskim klobukom; nadalje se odreče Džeholu in bi tvoril mejo kitajski zid. Na obeh straneh kitajskega zidu je določena posebna cونا, ki ne bo od nobene strani vojaško zasedena, široka bo 120 milj, dolga pa 300 milj.

Napete razmere med Japonci in Rusi na Daljnem vzhodu. Zgoraj poročamo, kako bi se naj bili pomirili Kitajci in Japonci. Koj po sporazumu so začeli Japonci pošiljati svoje čete na mandžursko-rusko mejo, ker se hočejo popolnoma polastiti vzhodno-kitajske železnice in če ne bo šlo mirnim putem, bo prišlo med ruskimi sovjeti in Japonci do oboroženega obračuna.

1100letnica krščanstva na Slovaškem. Apostola Morave in sosednje Slovaške sta slovanska blagovestnika sv. Ciril in Metod. Začetki krščanske vere pa segajo v teh krajih v dobo pred njunim prihodom. Letos se obhaja v Nitri, stari slovaški škofovski prestolnici, 1100letnica prve katoliške cerkve na Slovaškem. Vršile se bodo v to svrhu v Nitri in po drugih krajih Slovaške velike prireditve, nad katerimi je vlada sama prevzela vrhovno pokroviteljstvo. Zgodovinski dogodek, ki mu bodo posvečene te slavnosti, je sledeči: Od leta 820 je vladal na Slovaškem domači knez Pribina, ki se je čutil ogroženega od moravskega kneza Mojmira. Da bi dobil pomoč kralja Ljudevita Nemškega, se je podal v Regensburg. Tamkaj se je seznanil s krščanstvom ter se tudi dal krstiti. Ko se je vrnil domov, je knez Pribina leta 833 zgradil v Nitri cerkev na čast sv. Emmeranu, katero je posvetil solnograški nadškof. To je bil začetek pokristjanjenja Slovaške.

Samomorilci. Število samomorov narašča od leta do leta. Na Nemškem je bilo leta 1928 16.036 samomorov, leta 1930 nad 17.880, lansko leto pa še več. Dočim je leta 1913 na 100.000 prebivalcev na Nemškem prišlo 23,4 samomorilcev, je prišlo leta 1928 25,2, leta 1929 26,1, leta 1930 pa 27,8. V prvi vrsti se nahaja, kar se tiče števila samomorilcev, Saksonska — dežela v Nemčiji —, kjer pride na 10.000 prebivalcev 3,88 samomorilcev, potem sledijo Avstrija s 3,12, Ogrska z 2,94, Čehoslovaška z 2,49, Prusija z 2,36, Gdansk z 2,32 ter Estonska z 2,22. Kar se tiče starosti samomorilcev, jih polovica pripada dobi 30 do 59 let, 30% pa starosti 15 do 29 let. Glede na veroizpoved je v Nemčiji ta-le odnos: Protestantje so pri samomorih veliko bolj udeleženi, kakor katoličani. Na 1 milijon živčih katoličanov je leta 1920 prišlo 110 samomorov, na 1 milijon živčih protestantov 250, pri židih pa 470. Kar se dostaje vzrokov samomorov, so trojni: 1. duševne motnje, 2. bolezni, 3. gospodarske težave. Število samomorilcev radi nesrečne ljubezni pada, napreduje pa število tistih, ki si končajo življenje radi gospodarskih težav. Sedanja gospodarska kriza z rastočo bedo in brezposelnostjo tira mnogoterega v obup in smrt. Kolika je moralna krivda posameznika, je težko reči, to ve samo Bog. Res pa je ter se tudi mora poudariti, da je dosti krivde pripisovati nepravilnemu in nekrščanskemu pojmovanju življenja. Beseda o »izgubljenem življenju« je nekrščanska, ker nobeno življenje, ki je usmerjeno k večnemu cilju, ni izgubljeno. Krščanski svetovni nazor obsoja samomor kot samovoljno uničenje življenja. Velik del krivde pripada človeški družbi, ki preganja krščanstvo iz javnega življenja. Kriva je tudi družina, koje vezi so zrahljane in kjer se posameznik ne čuti več tako doma ko prejšnji čas.

Katoličani . Zedinjenih državah Severne Amerike so se večkrat upravičeno pritoževali, da so v javnem življenju proti protestantom zapostavljeni. Da bi se ta krivica, ki se je delala katoličanom, popravila, sta dve državi, namreč New-Jork in Illinois, sklenili zakon, ki določa, da se ob oddaji javnih in državnih služb ne sme prošnikov vprašati o njihovi verski pripadnosti. Mesta in službe se morajo oddati brez ozira na to, kateri veri kak prošnik pripada. Katoličani izvršujejo v polni meri vse svoje dolžnosti napram državi. Nadškof v Sankt Francisku monsignor Hanna je izdal pastirski list, v katerem odreja za državnega predsednika Roosevelta javne molitve. V tem listu poudarja nadškof med drugim naslednje: »Katoliška Cerkev rada spričuje svoje soglasje z mnenjem g. predsednika Roosevelta o vrednosti duhovnih činiteljev za bodočnost naše ljubljene domovine. Priznava, da so besede g. predsednika vcepile v srca državljanov nov pogum. Cerkev poziva svoje vernike, naj molijo za predsednika, da mu Vsemogočni podeli milost, ki jo potrebuje pri izvrševanju svoje težke naloge ter da bi kot orodje v božjih rokah naše ljudstvo vodil k duhovni in gmotni blaginji, ki je cilj vsake vlade.« Predsednik Roosevelt se je nadškofu s posebnim brzojavom zahvalil za pastirski list, ki ga je skrbno prebral, in tudi za javne molitve, ki jih verniki opravljajo za državnega predsednika.

Slika iz misijonskih pokrajin. V Abesiniji — v afriški državi južnovzhodno od Egipta — je cesar Haile-Selassie končal svoje potovanje po državi. Meseca februarja je bil v mestu Harar, kjer je preživel svoja mlada leta. Tukaj je obiskal apostolskega vikarja monsignorja Andreja Jarroseau, ki je bil njegov vzgojitelj. Ko je cesarjev oče, prejšnji cesar Ras Makomen umiral, je poklical škofa ter mu rekel: »Monsignor, mladost svojega sina, malega Tafarija, polagam v vaše roke. Cesar sam nisem mogel storiti za vaš misijon, bo pa on storil.« V resnici je sedanji cesar misijonom jako naklonjen. — Zadnjega januarja letošnjega leta je skupina katoliških misijonarjev šla na 3 najvišje vrhe gorovja Kenja (v vzhodni Afriki), ki je visoko 4966 m ter leži nekaj milj južno od ekvatorja. Na najvišjem vrhu, ki je obdan od ledenikov, so razobesili papško zastavo ter postavili kot trajen spomin na letošnjo 1900letnico trpljenja in smrti Kristusove 2 m visok železni križ z napisom: »Kristus Kralj.« — Meseca marca je umrl v Durbanu (v južni Afriki) vladar vseh Zulukaf-

rov Salomon Dinizulu. Ni bil katoličan ter tudi ni bil naklonjen krščanstvu. Ko se je pred leti protestantovsko poročil, je obljubil, da bo zadržal samo to ženo, s katero se je poročil, drugih 40 pa odpustil. Kako je svojo obljubo držal, se vidi iz tega, ker je ob smrti imel 200 žen. Deseti del njegovih podanikov je krščanske vere.

Kronika požarov na Dravskem polju.

Dravsko polje je zadnji čas kakor zakleto. Dan za dnevno uničuje požar za požarom lepe domove, ne oziraje se niti na reveže. Skoraj ni dneva, ko ne bi morali zapisati v kroniko: požar tu, požar tam. Kdo neki neti s tako satanško strastjo dnevno, komu je toliko do nesreče ubogega trpina?

Samo v aprilu je bilo letos toliko požarov, kolikor pred 10 leti niti v enem letu. Verjetno je, da bo sicer to število na jesen in zimo padlo, vendar le samo za spoznanje.

31. marca je pogorel v Trničah izdelovatelj poljedelskega orodja, predvsem vil, Blaž Kirbiš. Škoda občutna, vzrok zagoneten.

Dan na to na Ješenci posestnik Vođušek. Škoda srednja, vnele so se saje.

1. aprila sta pogorela v Hočah Franc Babič in Ivan Prelog. Pogorelo jima je vse, zato škoda ogromna, zavarovalnična nizka, vzrok nejasen.

Na Polskavi so imeli v sedmih dneh pet požarov:

27. marca pri Mesariču na Spodnji Polskavi. Požar uničil ne le poslopje, ampak tudi živež.

Isto noč je bilo žrtev ognja župniško poslopje na Gornji Polskavi. V nevarnosti je bilo tudi župnišče. Škoda ogromna, vzrok neznan.

31. marca je pogorel posestnik Franc Marčič. Škoda velika, vzrok neznan.

4. aprila pogorel Kovačič na Pokošah pri Gornji Polskavi. Vzrok nejasen.

5. aprila na Spodnji Polskavi pri Zafošniku. Vzrok neznan. Škoda krita.

11. aprila Ludvik Fric v Orehovi vasi. Vnele so se saje. Škoda ni krita z zavarovalnino.

14. aprila v Trničah Franc Cafuta. Vzrok neznan, škoda krita.

27. aprila pa je menda višek vseh požarov in sicer:

ob treh zjutraj v Hočah pri g. Grašiču. Škoda ogromna, vzrok očitno podtaknjen, ker v poslopju nihče ne stanuje.

Ob treh popoldne je zgorel na Pragerskem velik kompleks gozda. Drevje je popolnoma uničeno.

Ob osmih zvečer so v Šikolah pogoreli štirje posestniki: župan »Špeh«, Frluka in njuna soseda. Vzrok nepojasnjen, škoda nekrita.

Ob enajstih ponoči so pogoreli v Prepoljah: gg. Gregor, Dobnik, Gojčič ter Pulk. Vzrok nejasen, škoda deloma krita.

BOTRI IN BOTRICE, NE PRERIVAJTE SE

na dan birme pri stojnicah, kjer težko izberete primeren molitvenik in rožni venec ter druge spominke! Kupite si to že v naprej v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Proti zobnemu kamu

SARGOV KALODONT

Ta dan je torej bil posebno ognjeno-sen. Zlasti zadnja dva požara sta napravila ogromno škode; zavarovalnice bodo začele ostreje postopati in se jim

bo gotovo posrečilo odkriti, vsaj ponekod, zločince, ki se morda skrivajo v ovčjih oblačilih.

==

NOVICE

Duhovniške vesti. Prečastiti g. prelat dr. Franc Kovačič je imenovan za provizorja mestne župnije Slovenjgradec in za administratorja starotrske dekanije. — Župnijski izpit sta 26. in 27. aprila v Mariboru napravila gg. Franc Bohanec, vikar v Konjicah, in Bogomir Pušnjak, kaplan v Marenbergu.

Sprememba bolniških taks v državnih in banovinskih bolnicah. Po najnovejši ministrski odredbi bodo poslej znašali stroški za oskrbo v državnih bolnicah (izvzemši bolnice za duševne bolezni) v III. razredu 25 Din na dan. V državnih bolnicah za duševne bolezni pa bo znašala taksa 20 Din na dan, v II. razredu 40 Din, v I. razredu pa 80 Din, ne glede na višino letnega neposrednega davka. V banovinskih, v mestnih in v zasebnih bolnicah s pravico javnosti določi višino in način plačevanja oskrbovalnih stroškov tudi v bodoče pristojni ban po odobritvi ministra za socialno politiko in narodno zdravje.

Pasji zapor. Ker je sresko načelstvo Maribor levi breg razglasilo strogi pasji zapor za občine: Kamnica, Rošpoh, Presternica, Košaki, Krčevina, Ranca in Gradiška, se občinstvo opozarja, da ne jemlje psov v to območje, ker bode vsak pes na tem teritoriju pokončan.

Smrtna nesreča pri podiranju drevja. Za Betnavo pri Mariboru podirajo drevje in med podirači je bil zaposlen tudi 72letni posestnik Aleksander Obrecht iz Spodnjega Radvanja. Pri padcu večjega drevesa dne 27. aprila so oplazile korenine Obrehta s tako silo po glavi, da je obležal na mestu mrtev.

Smrtna nesreča deklice pri nabiranju cvetja. 12letna učenka IV. razreda iz Črne Rozika Ipavčeva se je napotila v spremstvu prijateljice po cvetje med skalovje. Pri tem poslu je otroku spodrsnilo, padel je 20 m globoko v strugo in obležal mrtev. Spremljevalka je vsa preplašena sporočila domačim grozno vest o smrtni nesreči Rozike.

Ogromen požar v Hočah. V sredo 26. aprila je v zgodnjih jutranjih urah, ob pol treh, nepričakovano izbruhnil pri veleposestniku g. Lorberju v Spodnjih Hočah ogromen požar. V hipu je bilo uničeno vse premoženje: gospodarsko

poslopje, živina, živila, vozovi, sploh vse, kar je posestniku potrebno. Le go-lo življenje so si komaj rešili. Gasilci iz Hoč, Bohove, Razvanja in Pobrežja so komaj obvarovali sosednja poslopja. Škoda je neprecenljiva.

Požar v Prepoljah. Istega dne ko v Hočah, se je vnelo poslopje pri vulgo Gregovih, odkoder je prešel ogenj na poslopje Dobnika, Pulka in Gojčiča. Vzrok je nejasen, pravijo, da je podtaknjen. Škoda je deloma krita. Šestirim gasilnim društvom se je posrečilo samaritansko delo, ker je bilo dovolj vode. Pač pa je malopridnež v splošni zmešnjavi pri Gojčiču odnesel denarnico s 4000 Din. Niso se še otresli vaščani strahu in groze od prejšnjega, nič manjšega požara, že so se znova zgrozili. Kdaj bodo prišli na sled brezbožni roki, ki povzroča toliko bede?

Požar povzročil v eni vasi 350.000 D škode. V četrtek dne 27. aprila proti večeru se je oglasil usodepolni rdeči petelin v vasi Šikole pri Pragerskem. Goreti je začela šupa župana Trčka, ki je bila s hlevom in svinjaki pod eno skupno slamnato streho. Od Trčka je preskočil ogenj na sosedno poslopje in takoj so objeli plameni zgradbe štirih posestnikov. Radi silnega vetra je bilo gašenje otežkočeno, a vendar se je posrečilo izredni požrtvovalnosti bližnjih ter daljnjih gasilcev, da niso pogorele cele Šikole, ki štejejo 55 hišnih števil. Požarno škodo cenijo na 350.000 Din, skupna zavarovalnina vseh pogorelcev znaša 200.000 Din. Županu Trčku je pogorel: hlev, šupa, svinjak in gospodarsko orodje, posestnikoma Draškoviču in Čerlanu je upepelil ogenj gospodarska poslopja s hlevi in svinjaki. Pri gašenju so dobili 4 posestniki hude opekline na rokah. Vse je prepričano, da gre pri tem velikem požaru za peklensko zloben požig in je že dalje časa celo Dravsko polje v neprestanem in neznosnem strahu pred požigalčevo roko.

Gozdni požar. V četrtek 27. aprila popoldne so zanetili nepazljivi pastirji gozdni požar pri Pragerskem. Z velikim trudom so slednjič ogenj le omejili. Uničen je precejšen del gozda in mnogo so trpeli vsled vročine mladi nasadi.

Poškodba s pištolo. V ptujsko bolnico so spravili Blaža Pavliniča, posestniškega sina iz Rucmancev. Pri streljanju iz pištole mu je po neprevidnosti strel razmesaril levo roko.

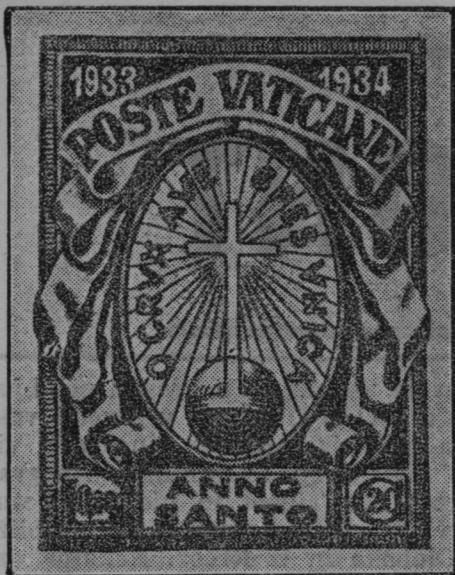
Smrten zabodljaj. V Presiki pri Ljutomeru točijo Tibaotovi v Stročji vasi preko ceste iz lastnega vinograda vino. V nedeljo sta se mudila v vinogradu gospodar Tibaot in njegov 23letni sin rekrut. Pit so prišli fantje iz bližnje Globoke in iz Krčev. Nekateri izmed pivcev so bili rekruti, so celo tamburali, a se konečno le opijanili in prišel je običajni prepir. Mladi Tibaot Štefan je hotel prepirljivce pomiriti, pa ga je zabodel 20letni Martin Gorički iz Globoke z nožem tako, da mu je presekala vratno žilizo dovodnico in mu celo ranil pljuča. Zabodeni je izdahnul radi izkrvavljenja. Pokojni je bil miren ter glede izpolnjevanja verskih dolžnosti vzgleden fant. Ubijalca, ki je po krvavem dejanju odvrigel nož, so orožniki zaprli. Priznava zločin, a se zgovarja s pijanostjo.

Požar uničil imetje dveh posestnikov. Dne 27. aprila krog pol 12. ure v noči je začela nenadoma goreti drvarnica posestnika Metalena v Orli vasi pri Braslovčah. Iz drvarnice se je ogenj širil in uničil: Metalanovo hišo, drvarnico in gospodarsko poslopje, nadalje posestniku Matku: gospodarsko poslopje ter svinjak. Živino so rešili, le kure so postale žrtev požara. Zasluga silcev je, da ni zavzel ogenj še več in bolj usodnega obsega.

Dva vloma. Med opoldanskim morom je bilo s ponarejenimi ključmi vlomljeno v Celju v knjigarno Slomškove tiskovne zadrage in v prostore manufakturne trgovine g. Fr. Kolbezna. Iz prvega lokala je zginilo 96 Din, iz drugega 1100 Din.

Težka nesreča pod vozom. Na kolesu se je peljala gospa Ana Sluga, žena čevljarskega mojstra iz Gaberja pri Celju proti Šmarjeti. Pripeljal ji je nasproti voznik in pri izogibanju je prišla kolesarka pod voz. Slugova si je zlomila levo nogo in je dobila tudi še druge notrajne poškodbe. Težje poškodovano so spravili v celjsko bolnico.

Jurjevalci — ubijalci. Sedem fantov s Kovačevega hriba in Artič je jurjevalo. Potepali so se od hiše do hiše, pili in še bolj pili. V pijanem stanju so prišli ob 4. uri zjutraj na Vozovnik, kjer so zbudili Jenetove in se lotili domačih fantov s koli. Slednjič se je posrečilo nasilne jurjevalce odpoditi, a z zelo opasnimi poškodbami sta se morala podati k zdravniku v Sevnico ob Savi 28letni Jožef in Franc Jene. Jožef je pri zdravniku izdahnul vsled poškodb, Franc se je po obvezanju vrnil domov. Napadalce in ubijalce bodo izročili sodišču, ker so iz Artič in so že dalje časa kuhali jezo na mirne Jurcetove fante.

Kot spomin na sveto leto je izdal Vatikan posebno znamko.

Tovarna pohištva pogorela. Dne 28. aprila krog 3. ure zjutraj je uničil nenaden požar tovarno za pohištvo Vintgar v Gorjah pri Bledu. Upepeljena je tovarna z zalogami pohištva in več vagonov izgotovljenih škatljic. Komaj so rešili blizu stoječo hišo in žago. Vsled podtaknjene ognja bo ob delo ter kruh 30 delavcev ter delavk.

Pejasnjen — domnevan zločin. V Gahjevi pri Ljubljani so našli 26. aprila zjutraj v postelji s prerezanim vratom 33letno zasebnico Marijo Pirnat. Še pred smrtjo je težko ranjena izpovedala, da jo je v noči napadel neznan moški in jej prerezal vrat. Ker pa Pirnatova ni bila izropana, so nekateri mnenja, da ne gre za roparski umor, ampak za samomor. — Natančnejša preiskava je dognala, da gre v tem slučaju sigurno za samomor.

Drvarnica je pogorela na Markovo trgovcu Francu Kraševcu v Št. Vidu pri Stični na Dolenjskem. V drvarnici so bili vozovi ter razno orodje, ki je tudi postalo žrtev ognja.

Nepojasnjena smrt. Iz Muljave na Kranjskem se je vračal zvečer preko ozke brvi domov Franc Kuhelj. Drugo jutro so ga našli mrtvega ob potoku Višnjica in poleg njega pa njegov psiček. Ljudje domnevajo, da je padel pri prehodu preko brvi v vodo, se še potegnil iz nje, a na suhem je zmrznil, ker je bila noč zasnežena in mrzla.

Nesreča pri prevažanju drv. Z drvari naložen voz je peljal po strmini M. Oven iz Sadinje vasi na Kranjskem. Voz se je prekucnil, voznika je vrglo tako močno, da se je zasadi z glavo v blato in se komaj rešil zadušenja. Mož si je še najbrž pretresel možgane. Konja pa je pognal prekuc voza ob kamen in je obležal mrtev.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastonj.

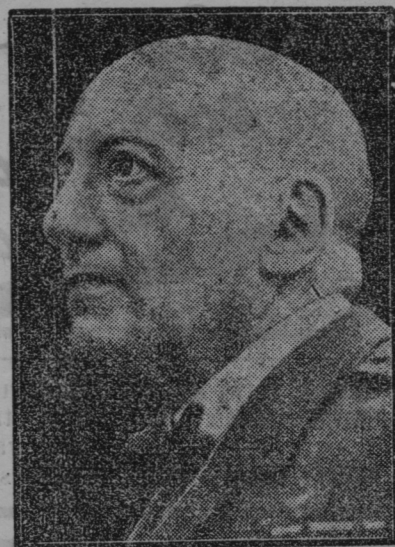
„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četriletno 8 Din.

Zagoneten zločin.

V torek 25. aprila ob 3. uri zjutraj je doživel Sv. Rok pri Št. Vidu na Dol. zagoneten zločin, kojega smrtna žrtev je postala žena posestnika in trgovca Andreja Malija. Andrej Mali se je pred enim letom priženil v Anžlovarjevo, p. d. Šmirejevo družino pri Sv. Roku. V zgorajni večji sobi sta prebivala And. Mali in njegova žena Amalija, v manjši sobi pa 10letna nečakinja Anica. Dva našemljena razbojnika sta se splazila v hišo po lestvi in je eden celo zgrabil srebrno uro, ko je lezel skozi okence na podstrešju. Najprej sta vdrla lopova v sobo nečakinje, otrok se je prebudil in eden od vlomilcev je vprašal: »Kje ima oče denar?« Dekle je odgovorilo, da ne ve in začelo iz polnega grla vpiti na pomoč. Razbojnik je zagrozil otroku z nožem in ga prisilil, da se je skril pod odejo. Ko je pa junaško dekletce čulo, da je tolovaj ostavil njeno sobo, je hušnilo iz postelje in zbrzelo po stopnicah navzdol k staremu očetu in materi. Oba speča zakonca Andreja in Amalijo je prebudilo otrokovo obupno kričanje in oba sta hitela v spalnico deklice. Pri vratih spalne sobe sta našla na dvajseta dva neznanca moška. Prvi je navahnil z nožem na ženo, drugi je nastavljal samokres možu na prsa. Andrej je orožje odbil, odskočil in se skril za podstrešnimi vrati. Eden od razbojnikov je pa ženi prizadjal z nožem na levi strani vratu dve do kosti segajoči rani in povrh jo je še urezal enkrat po licu ter enkrat preko kolena. Radi prerezanosti obeh dovodnih žil na vratu je reva takoj izkravavala. Po končanem krvavem poslu sta oba tolovaja zginila, ne da bi bila brskala za denarjem in je nerazumljivo, čemu je eden na divjaški način zaklal 32letno ženo, ki se je po daljšem bivanju v Ameriki vrnila pred 10 leti domov in bila poročena kemaj eno leto. Skrivnostni zločin je upravičeno razburil celo Dolenjsko in vse je na delu, da izsledi zločinca.

★

Italijanski pesnik Gabriele d'Annunzio, ki je po prevratu zasedel Reko, je izpolnil 70. leto.

Poglavje o posurovelosti naše mladine.

Dnevno naraščajoči slučaji pobojev in umorov med podeželsko moško mladino so vzbudili v naši javnosti splošno pozornost. Poleg odločno obsodilnih glasov se javljajo tudi nasveti in predlogi, kako to zlo če ne popolnoma odstraniti, pa vsaj njegov obseg čim največ zmanjšati. K temu perečemu vprašanju se je tudi oglašil »Mariborski večernik Jutra« v svoji številki 24. aprila. Oris razširjajoče se posurovelosti in demorazilacije zaključuje s to-le ugotovitvijo: »Spričo tega se morajo človeku naježiti lasje. Ali smo sploh še kulturen narod; ali smo sploh še v Evropi? Take stvari se ne dogajajo več niti v najbolj divjih afriških kolonijah. V črnem afriškem Kongu je človek življenja bolj varen, kakor n. pr. v

Voditelji angleških fašistov na obisku v Rimu.

ptujskem okraju.« Ne moremo kontrolirati, ali ta »Večernikova« trditev drži, ker se nismo nikdar bili »v črnem afriškem Kongu«, kakor tudi pisec »Večernikovih« vrst ni bil, iz ptujskega okraja pa smo še vedno prinesli celo kožo, kakor nemara tudi »Večernikov« pisec.

Je pa razširjajoča se podivjanost, ki je v zvezi s pijančevanjem glavni vzrok pobojev in pokoljev, tako važna zadeva, da ji mora vsak, ki naš narod ljubi ter se za njegovo bodočnost briga, posvečati vso pažnjo. K nasvetom »Večernikovim«, kako to zlo odstraniti ali omejiti, bi si dovolili eno ali drugo pripombo. »Večernik« piše: »Divjaški zločini zadnjih dni kličejo k alarmu in so docela zadosten povod za proglasitev izjemnega stanja na področju mariborskega okrožnega sodišča. Zato predlagamo čisto konkretno, naj se proglasi preki sod in naj se ubijalci po kratkem izjemnem postopanju obesijo v vasi, v kateri so zagrešili zločin, in to pred zbranimi vaščani.« To bi bilo res radikalno sredstvo. Vprašanje pa je, ali bi surovo obešanje sredi vasi bi-

lo primerno sredstvo proti posirovelosti. Ne da se namreč hudič izganjati z Belcebubom. To sredstvo je iz iste vrste »superlativa«, kakor primerjanje ptujskega okraja s črnim afriškim — Kongom.

Še ena pripomba, kar se tiče Cerkve. »Večernik« piše: »V prvi vrsti moramo vprašati, kaj je proti temu ukrenila Cerkev. Doslej nismo slišali, da bi se bila resno bavila s tem tako sramotnim poglavjem, ko bi bil potreben vsaj primeren pastirski list. Obenem bi se morali naši duhovniki lotiti uprav misijonskega dela proti epidemiji klanja, če ne drugače, čisto po vzorcu dela med divjimi narodi.« Očitane, da se ne bi naša Cerkev resno bavila s tem tako sramotnim poglavjem, je neosnovano in krivično. Cerkev je edina, ki je doslej kaj storila proti temu zlu. Z dovoljenjem raznih veselíc se pospešuje pijančevanje, iz katerega se razvijajo pretepi in poboji. Tudi nočemo govoriti o vzgoji mladine, ki je šoli odrasla. In ravno za to mladino gre, iz njenih vrst prihajajo siroveži, pijanci in pretepači. Ali ima vzgojo te

**Čuvajte perilo
ljuba gospodinja!**

Izognete se škodi, če uporabljate vedno in povsod le splošno preizkušen Persil, ki varuje perilo. Rabite pa Persil sam, ker vsebuje toliko najboljšega mila, da je vsak nadaljnji dodatek nepotreben. Pazite vedno na navodilo in uporabi, ki je na zavitkih:

Persil
varuje perilo

mladine danes Cerkev v svojih rokah. Če je pa nima, kako se more Cerkev očitati, da ne stori svoje dolžnosti!

*

Spomin na škofa Slomščka.

V veliko srečo si štejem, da sem bil od Slomšekove roke birman leta 1858 v Šmarju. Bilo je to neko poletno nedeljo. Tri leta pozneje, leta 1861, sem videl Slomščka zadnjikrat živega pred seboj in sicer v šoli. Peljal se je neke-

Iz otroških dni avtomobila. V spomin se je vršila v Mannheimu na Nemškem na izumitelja avtomobila Karla Benca avtomobilski prireditelj. Levo »Mercedes« avto iz leta 1900 — desno »Mercedes« motorno kolo iz leta 1885.

100letnica brzojava.

Letošnjo veliko roč je preteklo 100 let (leta 1833), ko sta v mestu Göttingen nemška fizika Gauss in Weber razkazovala z uspehom mestnemu magistratu, kako se lahko sporazumeta med seboj na razdaljo s pomočjo električnega toka. Ta iznajdba, ki je zrevo-lucijonirala dotedajno oddajo ter sprejem vesti, nikakor ni zaključek poskusov, ki bi bili imeli za cilj: predrugačiti in pospešiti medsebojno sporazumevanje na daljše razdalje. Brzojav je bilo darilo slučaja, ker sta se pečala oba zgoraj omenjena učenjaka, z merjenji na različnih mestih in sta hotela

Pavel Keller:

17. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Gospod Meden, ko sem danes prišel k gospé Colnarjevi, me ni spoznala, čeprav sem bil že sam petkrat pri njej, drugič pa poslal svoje zastopnike. Toliko agentov in kupcev prihaja k njej, da posameznih sploh ne spozna več. Saj veste, kjer leži mrhovina, tam se zbirajo jastrebi. Toda kljub temu — Colnarjev grunt vam bom spravil v roke.«

»Kdaj?«

»Upam, da najkasneje v četr teta.«

»Kako?«

»Pri prisilni dražbi. Ponudil bom za vas.«

Meden mu je segel v roko.

»Dobro. Toda — pomnite, mora priti do tega, grunt moram imeti — za vsako ceno!«

Tujec.

Vsako drevo poje ponoči drugačno pesem kakor podnevi. Potoček, ki v soncu pristrčno kramlja, se huduje in preti v temi.

Milijoni zvezd z mesecem vred, ki je zemlji najbližji, ne dosežejo sončne svetlobe.

Noč ni prijateljica ljudi. Največ ljudi umre ponoči, ne kadar sije sonce. Bolečine, skrbi so tovarišice noči, nemir je njen sin kljub vsej tihoti. Ena ura brez spanja je ponoči desetkrat daljša kakor podnevi. In vse črve vesti naganja z bičem noč.

Medenu se je zdelo preveč troška, če bi najel voz, zato jo je ubral peš proti domu. Pot do vasi je bila dolga sedem kilometrov. Vreme je bilo mežavo, skozi gosto meglo je pihal truden, bolen veter, moker in lepljiv veter, ki neslišno in z mrzlimi prsti sega skozi obleko prav do mozga, mokrotni veter, ki prinaša bolezen, ki še malo ni tako mrzel ko srčni snežni vihar, ki pa ljudi le bolj pesti ko ta.

ga dne skozi Šmarje v spremstvu nekega starega gospoda, bržčas na Slatino in v rogaško dekanijo na birmovanje. Ustavil se je v Šmarju, da obišče častnega kanonika Feihtingerja, svojega starega znanca že iz istega časa, ko je bil Feihtinger še župnik na Ponikvi (do leta 1835). Ker je bil Slomšek velik prijatelj šolske mladine, se je tudi pri tej priliki zgledal v šoli. Po kratkem pomenku je vprašal nadučitelj Brinšek, ali bi mu bilo ljubo, če bi eno zapeli, kar je z veseljem dovolil. Otroci smo zapeli njegovo večerno: »Glejte, že sonce zahaja«. Bil je vidno zadovoljen, da nas učitelj njegove pesmi peti uči. In res smo za časa mojega šolskega obiskovanja večinoma le Slomškovke in Virkove pesmi v šoli popevali.

Ko je prišel dan 25. septembra 1862 in sem doznal prežalostno novico o Slomškovi smrti, so se mi zasolile oči. Slomšek je bil zaradi svetniškega življenja in delovanja med ljudstvom jako priljubljen. Nam so posebno ugajali njegovi spisi in njegove pesmi, katere sem prebiral v njegovih »Drobtinicaх«. Slava njegovemu spominu! Bog mu kmalu daj čast oltarja!

Franc Jug, Zadrže, Šmarje p. J.

Opomba uredništva: Objavljamo dopis najstarejšega našega dopisnika, ki je star 83 let ter je 61 let naročnik »Sl. gospodarja«.

★

Sv. Marjeta ob Pesnici. Prav lepe trenutke so nam pripravili na belo nedeljo vrli šentiljski pevci, ki so pod vodstvom g. kaplana Ravšla prihiteli v Šmarjeto ter vprizorili lepo, v srce segajočo spevoigro: »Darinka«. Udeležba je bila nad vse lepa. Do 400 ljudi je z občo pozornostjo spremljalo prizor za prizorom in dajalo duška svojemu zadovoljstvu z navdušenim ploskanjem. Kakor doma v Št. Ilju, kjer so vrli šentiljski pevci že dvakrat to igro vprizorili, tako so tudi tukaj vseplošno zadovoljili, akoravno nastop zunaj na odprtem prostoru ne pride tako do izraza.

Vsi igralci so prav dobro rešili svoje vloge. Tudi tokrat je žel g. Gustav Rakuša v vlogi meniha-viteza obilo priznanja. Po drugem dejanju mu je v znak priznanja majhna deklica izročila lep lovorjev venec. Rože in šopke so dobili tudi ostali igralci in režiser č. g. kaplan Ravšl. Vrlim šentiljsčanom kličemo: korajžno po začrtani poti naprej! Še pridite v našo Šmarjeto, prinesite nam lepo slovensko pesem, vedno boste nam dobrodošli!

Velenje. Prosvedno društvo Šmartno pri Velenju ponovi v nedeljo dne 7. maja, na Ljudskem odru v Dobrni igro »Guzaj« ter se priporoča za obilen obisk.

Št. Janž pri Velenju. Ker na Marijin praznik radi boleznimi nismo mogli prirediti matinske proslave, radi bi pa pokazali našim dobrim materam svoje spoštovanje in srčno hvaležnost, smo jo priredili v nedeljo dne 23. aprila. Spored je bil pester in srečno odbran, vse točke so se prav dobro izvedle. Tudi igra »Goslarica naše ljube Gospe« je učinkovala. V očeh naših mamic je zalesketala marsikatera solza. Samo dvorana ni bila tako dobro zasedena. Ko so pa v postu potujoči komedijanti predvajali stvari brez vsake vzgojne vrednosti, je bila sosedna gostilna do zadnjega kotička nabito polna. In celo dvakrat, čeprav je družba naše šentjanžane prav pošteno za nos potegnila. So to znaki še vse hujše krize kot je denarna.

Št. Andrež pri Velenju. Katoliško prosvedno društvo priredi v nedeljo dne 14. maja, ob 3. uri popoldne v Društvenem domu igro v petih dejanjih »Guzaj«. Vljudno vabljene vsi, da pridete pogledat tolovaja Guzaja, o kojem so vedeli naši stari očetje toliko povedati ter tako podprete stremljenje naše vrle mladine. Torej dne 14. maja na svidenje v Društvenem domu! Bog živi!

Grozilna pisma.

V trenutku, ko je zagledal majhni Tomaž, ki je bil seve dorasel po letih, a majhen ter slaboten glede postave, na drevesu za dvoriščem košček papirja, je dobro znal, da je uničen. Papir je vpil vanj iz daljave in zavedal se je, kaj da pomeni. Ni se mu približal,

ognil se mu je v velikem loku, ko je gnal kravo na pašo. Šklebetajočih zob se je podal na pod, ves zamišljen se je zagledal na ono mesto, katerega je sicer opazoval vsako jutro s smehljajočo zadovoljnostjo.

Na podu je bil temen kot, kjer je bilo zakopanih 300 srebrnih goldinarjev in 15 zlatnikov. Sedaj je bilo na mah pri kraju celo veselje. Kedo za zlodeja je zval, da poseda stari Tomaž toliko gotovine, čeravno je vedno zatrjeval, da je revež in niti žene ni imel, ki bi bila izblebetala dejstvo o njegovem premoženju.

Sedel je v sobo svoje ubožne kočice, razmišljal o zadevi, čim dalje je mislil, tem debelejši curki solz so se mu spuščali po licu. Ob vse bi naj bil! Ne, niti vedeti ni maral, kaj da je bilo pisano na papirju. Saj je itak znal, ne da bi bil čital. Tekom dveh let se je zgodilo trikrat v majhnem naselju, ki je ležalo ne daleč proč od občine.

Stari kmet Kos je izkusil bridkost grozilnega lističa in Tilen Valant. Našla sta tudi kos papirja za hišo in poziv, da morata položiti na določeno mesto gotovo svoto denarja, sicer ju bo doletela velika nesreča. Stari Kos se je groznji smejal, tri tedne za tem mu je pogorela domačija.

Tilen je tekel dve uri v vas, da bi se radi nevarne groznice pritožil pri županu. Ta se je osebno podal k njemu, je prečital listič in mu je poslal dvakrat poljskega čuvaja. Denar je bil položen na označeni prostor, ob napovedani polni luni sta prežala Tilen in čuvaj, izsiljevalec je vohal nevarnost, ni ga bilo. Čeravno je bil čuvaj resnega mnjenja, da je sedaj vse varno, da ne bo ob denar, je položil Valant na skrivaj denar na označeni kraj in zjutraj ga ni bilo več. Sto srebrnih goldinarjev je odnesel neznanec.

Sto goldinarjev . . . Malemu Tomažu so zagomazeli mravljinici po cellem hrbtu. Mogoče je zahteval tuji nasilnež od njega manj, vendar ni znal, koliko denarja da je posedal. Prijel se

Meden se je okrenil. Sedaj se je kesal, da je odslovil avto. Tako vozilo je sicer strahovito drago, toda v desetih minutah bi ga bilo pripeljalo do njegove tople sobe.

Meden se je začel bati. Zeblo ga je do kosti.

Luči v mestu ni videl več. Da bi jo ubral nazaj, je bilo prepozno.

Ali bi ga ne mogel kdo napasti na tej samotni cesti, v tej megleni noči? Denar je imel pri sebi; pred štirinajstimi dnevi so umorili na cesti nekega kupca zaradi štirih dinarjev in petdesetih par.

Vzbudil se je v njem strahoten nemir.

Kaj se plazi tam po polju — ali so tihotapci — kaj — kaj se reži ob potu, zavito v mrtvaški prt? Kakšna prikazen je to? Ali se ni peljal mimo harlekin s svojim mrtvim dekletom? Ali ne stoje tamle vislice? Ali se plazijo tule obcestni roparji in morilci? Ali ni tamle Katrica — Colnar v sivi kaznilniški obleki? Kaj bo ž njim?

Ali ni izgubljen človek?

Mraz ga je tresel, tema je grabila po njem.

Ali niso na travniku prihuljene postave tihotapcev? Ali ne gre Jernej zadnji v vrsti?

Ne, bile so le krive vrbe ob potoku.

Kakšni velikani so to, ki imajo naperjene sulice?

Drevesa, drevesa v megli?

Ali?

Okrog njega — za njim — poleg njega — pred njim v tej nočni sivini — so hušknile grozeče sence — režeče se prikazni — strahovi — večje v megli . . .

Medenu je tekel pot po čelu. Začel je hoditi vedno hitreje.

Domov, le domov! V svetlobo! Na dan iz te strahotne noči!

Tedaj se je utrgala postava od drevesa.

To ni bila prikazen, ne strah, bila je resničnost.

Moški. Velika, močna postava, zavita v plašč z mnogimi gubami, pokrita s širokokrajnim klobukom.

Tujec je pozdravil. Nato pa je vprašal:

»Ali dovolite, da grem košček pota z vami?«

biti stalno med seboj v stiku. Njuna raziskovanja so bila posvečena zemeljskemu magnetizmu. Karl Fr. Gauss se je ukvarjal s poskusi na zvezdarji v Göttingen, Erich Edvard Weber pa na fizikalnem zavodu vseučilišča v Göttingu. Da bi se obveščala o poskusih, sta ustvarila presneto enostavno zvezo. Kot vod sta vzela čisto tanko bakreno žico, katero sta pritrdila na motvoz med zvezdarno in vseučiliščem. Na polovico razdalje je služil cerkveni stolp kot »brzojavni drog«. Pri merjenjih uporabljeni galvanični tok sta spustila po žici in ob vsakem koncu je tok prav čudno

je za srce, korecal proti drevesu, da bi prečital listič.

Zahteva se je glasila na 200 goldinarjev. Ta svota je morala biti oddana v votlo drevo za njegovim dvoriščem v noči po novi luni. Ves besen je strgal papir in ga poteptal s cokljami. Ne, k županu ni maral, ta vendar ni mogel zabraniti, da bi mu požigalec ne podtaknil ognja. Sam si je moral pomagati in temeljito premisliti, kaj bi bilo storiti. Imel je 6 dni časa.

Peto noč je izkopal denar, vzel je 50 gld in je zagrebel ostalo na drugo mesto, v ilovnata tla pod posteljo. Nato je zašil denar v majhno vrečico in jo trdno zavezal. Iz stare škrinje je privlekel puško, ki je že tamkaj rjavela dobro stoletje. Znal je, da je njegov oče streljal iz tega pihalnika na vrane in je strel počil liki top.

Celo noč je snažil orožje, ga namazal in petelin se je konečno le dal priviti ter sprožiti. Drugo jutro se je napotil zgodaj z doma, da je kupil v mestu smodnika in svinca. Cele štiri ure je rabil iz mesta in se je podal prav resno na delo, da bi nabil stari kres. Naboj je končal, kakor je bil videl, že davno pokojnega očeta. Puško je pritrčil na plotu blizu votlega drevesa, cev je nameril proti luknji, v katero je porinil vrečico s srebrniki. Kakor hitro bi se dotaknil izsiljevalec mošnjička, bi se sprožil petelin in celi naboj bi bušil v odprtino štorastega drevesa.

Ko je bila past nastavljena, je bil stari Tomaž zadovoljen v zavesti, da ne bo okrađen in župan s čuvajem vred ga bosta občudovala in nobeden poštenjak v bližnji okolici ne bo več v strahu pred grozljivim lističem. Njemu samemu ne bodo mogli dokazati nobene krivde, ker se bo tat sam ustrelil.

Dolgo v noč je čakal v svoji koči, dokler ni lahko uganil, da se bo pričelo kmalu daniti. Oprijel se ga je strah. Mogoče pa je uzmovič izsledil motvoz? Najbrž ga je skrbno odvezal in odbrzel s srebrnim plenom? Strah je postal tako silovit, da se ni mogel več prema-

učinkoval na razne merilne aparate. Oba učenjaka sta iztuhtala čisto priprost način znamenj, katera je pozneje izpopolnil Morse, in na ta način sta si dajala med seboj obvestila. Gauss je že tedaj znal, kolikega pomena da bo še enkrat elektrotehnično prenašanje vesti, vse-spolnega zanimanja za iznajdbo, pa le ni mogel vzbuditi. Par let je ostala priprosta žična zveza med obema zavodoma v Göttingen, dokler je ni uničila strela. Še le 15 let za tem so začeli graditi prve brzojavne zveze.

»Jaz rajši sam hodim,« je rekel Meden obotavlja se.

»Saj vam ničesar ne bom storil, gospod Meden, le košček pota bi rad šel z vami do vasi.«

»Odkod pa me poznate? Kdo ste?«

»Jaz — oh, jaz sem nihče od daleč. Slikar, če hočete, ki slika pokrajine, po malomeščanskih pojmihi torej nepotreben človek. Pred leti — ne vem več kdaj — lahko mogoče, da jih je minulo pet, lahko mogoče pa tudi petnajst — sem bil v tej okolici. Študiral sem pokrajino, tihotapce, meščane in govejo živino. Tudi zločince.«

»Pri nas ni zločincev.«

»Pač. Tedaj se je zgodil ostuden umor — mlado, plavolaso dekle je bilo utopljeno v vrelem studencu. V Podbregu — zdi se mi, da se vas tako imenuje — saj ste tudi vi tam doma, gospod Meden?«

»Odkod me poznate?«

»Odkod? — Od tam. — Zakaj? — Zato. — Pa to so čenče! Prav zabavna noč je. Ali ne mislite tudi vi tako, gospod Meden?«

Pri nervozi in živčnih boleznih

deluje „Planinka“ zdravilni čaj neposredno na izvor bolezni s tem, da pomnožuje občo obnovo tkiva. Na ta način prejmejo živci več hrane in mrtvilo živcev se odstrani. Zdravilni „Planinka“ čaj pomaga izločujočim organom, krepi kri, srce in celotni organizem ter povzroči, da živci zopet pravilno delujejo. — Zahtevajte v lekarnah in drogerijah samo pravi zdravilni

„Planinka“ čaj Bahovec

ki se ne prodaja odprto, temveč samo v originalnih plombiranih paketih po Din 20 — z napisom proizvajalca:

Lekarna Mr. L. Bahovec, Ljubljana.

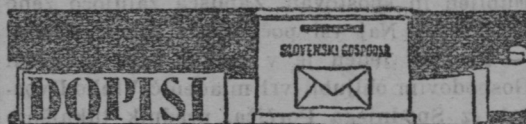
Reg. br. 1349. od 6. VII. 1932.

govati. Kmalu bo napočil dan in vse bo prepozno.

Kakor obseden je zbežal iz kočice proti drevesu. Ali mar ni bila tamkaj senca? Bilo je samo še 100 m, še 50 m — naenkrat ga je pretresel smrtni strah. Videl je velik rdečkast plamen in slišal silen pok... Roke držeč pred oči, je obležal, dokler ni zaslišal glasov sosedov, ki so prihitali od vseh strani. Še le nato je vstal počasi in se je podal z njimi k drevesu.

Baš je posinil prvi svit. Ob drevesu je ležalo truplo. Roka je še tiščala mošnjo, katero je iztrgal neznancu Tomaž.

Truplo je bilo stegnjeno z obrazom proti zemlji. Hrbet je bil zdrobljen od šiber in iz nešteti ran je curljala kri po obleki. Ko so možje obrnili ustreljenega, so prestrašeno odskočili ter se pokrižali. Mrlič ni bil nikdo drugi nego — župan!

Prevalje. Nogo si je zlomil star mož po imenu Janez Ocvirk, ki služi enega gospodarja, oziroma dediče že 32 let. Prepeljali so ga z rešilnim avtomobilom v bolnišnico. — Na velikonočni pondeljek so imeli prevaljski gasilci vajo na Dobjem dvoru, katera je jako dobro uspela. Vsa čast požrtvovalnim gasilcem! — Velikonočni četrtek je v naši okolici posebno še proti Uršli gori zapadel nepričakovani sneg, ponekod celo na 15–20 cm debelo. Ubogi kmetje, ki ne morejo sejati.

Sv. Jernej nad Muto. Novo avtomobilsko cesto bodo gradili, je že izmerjena in deloma tudi načeta. Šla bo iz Ivnikar čez Lovrenc in mimo cerkve sv. Jerneja ter po radvanjski planoti proti Sopotu. Kmetje morajo prepustiti zemljo brezplačno in še pomagati v roboti, zato bodo imeli lepo cesto, brezposelni

dobe plačo od vlade. Kdo pred leti bi bil verjel, da tukaj nekoč motor bođe pel. Ko bi le vsak avtomobil pripeljal s seboj polno vrečo denarja! — Velik zločin se je zgodil tukaj na velikonočni torek, dne 18. aprila zvečer. Mlad fant je v prepiru z dvema streloma v prsa ustrelil posestnikovo ženo Antonijo Ribič v njeni hiši, in je bila takoj mrtva. V četrtek je bila sodna komisija, pri kateri sta bila dva zdravnika, iz Marenberga in iz Vuzenice. Nepridiprav je po storjenem zločinu pobegnil v gozd proti Bistrici in se govori, da je tam izvršil samomor. Dosedaj niso našli ne živega in ne mrtvega. Taki slučaji so v Dravski dolini redki.

Staritrg pri Slovenjgradcu. Po kratki in mučni bolezni je umrla 64letna ugledna in daleč naokrog znana gospa Marija Rakovnik, rojena Jakob, žena posestnika iz Gmajne. Pokojna je bila dobra krščanska žena, skrbna gospodinja in vzgledna mati svojih otrok. Pogreb blage pokojnice je bil v četrtek dne 20. t. m. na pokopališče v Starem trgu. Spre-

Meden se je začel bati grozo vzbujajočega tujca. In ravno danes ni bil vtaknil revolverja v žep, ko ga je vendar smel nositi vedno pri sebi, ker je imel orožni list.

»Bolje bi bilo,« je rekel težko sopihaje, »da bi šel vsak svojo pot.«

»Zakaj? Ali se me bojite?«

»Ne razgovarjam se rad. Zrak je oster, z govorjenjem pa lahko dobim vnetje v vratu.«

»Kaj še, pri vas ostanem; ne hodim rad sam ponoči; vesel sem, če koga srečam.«

Grozni tujec je koračil z njim vstric. Medena se je polastila brezumna bojazen, da ga bo vsak hip pograbil. Bil je to močan mož, ki je tako grozeče korakal poleg njega. Končno je tujec vprašal:

»He, Meden, ali bi ne mogel priti v vašo družbo?«

»V kakšno družbo?«

»No, v tihotapsko!«

»Jaz ničesar ne vem o kakšni tihotapski družbi?«

Izgotovljene moške obleke v vsaki velikosti, sukna, svile in drugo

ljalo jo je številno občinstvo. Umrila je tudi najstarejša faranka 88letna Frančiška Apšer, o kateri je prinesel sliko in poročilo list »Slovenec« za Božič lanske leto. Prej je bila vedno zdrava, k Novemu letu pa je resno obolela in vsled bolezni sedaj umrla. Tudi na njeni zadnji poti jo je spremljalo lepo število pogrebcev. Naj obe pokojnici počivata v večnem miru!

Trniče na Dravskem polju. Na veliki petek je nenadoma izbruhnil v Trničah pri g. Francu Cafuta požar, ki je v kratkem uničil vse imetje. Pri krušni peki so se vnele saje in ogenj so domači opazili, ko je bila že vsa slamnata streha v plamenih. Škoda je ogromna, zlasti, ker je gasilec iz št. Janža manjkalo vode, tako da gasiti sploh niso mogli, temveč so reševali le pohištvo in druge ogrožene predmete.

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Velikonočni prazniki so minili brez vsakih novosti. Komaj pa je zasijalo jutranje solnce velikonočnega torka, so nam zvonovi naznanili žalostno vest o smrti našega uglednega občana Matevža Kotnik, ki je v 79. letu svoje starosti zapustil to solzno dolino ter se preselil k Večnemu, da tam prejme svoje plačilo. Bil je ugleden in spoštovan mož ter dober družinski oče, ki je vzgojil svoje otroke v krščanskem duhu. Eden sin je duhovnik in profesor ter je zanj daroval sv. mašo zadušnico in ga spremil v spremstvu domačega župnika na zadnji poti. — Isti dan je izbruhnil požar pri posestniku Brumecu, ki je uničil popolnoma gospodarsko poslopje s hišo vred. Prihitela je na pomoč požarna bramba iz Slov. Bistrice, toda vsled pomanjkanja vode ni mogla ničesar napraviti. Zgodilo pa se je to, da je šofer zavozil avto v jarek, iz katerega so ga le z veliko težavo izvlekli.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Strašna smrtna nesreča se je na Jurjevo nedeljo ponoči ob pol 11. uri pripetila na banovinski cesti v Zg. Verjanah. Z vso naglostjo se je namreč vozil na motornem kolesu skozi Sv. Trojico proti Gornji Radgoni znani šofer Adolf Fišer. Na besti pa je prevrnjen ležal drog z avtomobil-

skimi znamenji. In v ta drog se je z vso silo zaletelo motorno kolo ter se po velikem skoku prevrnilo in skoro razbilo. Pri tem je treščil šofer na zemljo in obležal na cesti mrtév z razbito lobanjo. Bilo je na to drugi dan aretiranih nekaj okoliških fantov, ki so nujno osumljeni, da so s polaganjem droga zakrivali to smrtno nesrečo. Isti dan se je pripetila še ena smrtna nesreča. V Brengovi je zašla že v mraku Julijana Ketiš, stanujoča pri Kaisersbergerju, v Rojsov ribnik, kjer je utonila. Orožniki sedaj poizvedujejo, ali gre za nesrečni slučaj ali za zločin. — Pred kratkim je v naši fari umrla najstarejša faranka Marija Petek, stanujoča pri kovaču Budju, ki je dosegla polnih 95 let. Rojena je sicer bila v župniji Sv. Andraža, vendar pa je v naši župniji preživela nad 70 let. Vse njeno življenje je bilo posvečeno molitvi in težkemu delu. V Spodnjem Porčiču je umrl vrl mož apostolstva župan Franc Vertič. Zbolel je za srčnim oslabljenjem in preden je minil eden teden, je že bil med rajnimi. Krasen pogreb je lepo pokazal, kako je bil rajni splošno pri-

vsakovrstno manufakturno blago

ljubljen in spoštovan. Zapušča žalujočo ženo in hčerko. Naj vsi počivajo v miru božjem! — Prejšnji teden je v cerkvi pred oltarjem Gospodovim obljubil vrl mladenič Vinko Dvoršak iz Spodnjega Porčiča, prednik tukajšnje fantovske Marijine družbe, zakonsko zvesto bo pridni Marijini družbenici Eli Filipič. Oba se preselita na nevestino posestvo na Ženik v župniji Sv. Jurija ob Ščavnici. Sprinzarjev Franček si je pa za zakonsko družico izbral Bašejo Nežiko iz Zgornjega Porčiča. Naj bosta oba para srečna in zdrava v zakonskem življenju do zlate in demantne poroke!

Sv. Rupert v Slov. goricah. V prvem tednu marca nas je zapustila Veronika Benkova v Selcih, stara komaj 28 let. Bila je članica Marijine družbe, tretjega reda, večne bratovščine in bratovščine živega rožnega venca. Na zadnji poti jo je spremljala velika množica ljudi, med njimi Marijine družbenice, ki so pri hiši žalosti in ob odprtem grobu zapele pretresljive žalostinke. Bodi jim vsem, zlasti Tereziki Rojsovi, izrečena srčna zahvala, kakor tudi g. župniku, ki je ob odprtem grobu vzel slovo od

rajne mladenke, ki je v svojem življenju z vzorno gorečnostjo izpolnjevala krščanske dolžnosti. Rajna, ki je zapustila žalujoče starše in tri brate, naj počiva v miru. Žalujočim naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Na sedmini Veronike Toplak v Selcih je bilo za dijaško semenišče v Mariboru nabranih 80 Din. Bog povrni vsem darovalcem!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kakor cvetka si cvetela, a prerano si zvenela: na to smo se spomnili dne 17. aprila, ko so zvonovi župnijske cerkve in domače kapelice naznanili smrt naše vrle, marljive in vzorne mladenke Marije Vavpotič iz Pršetincev. V najlepšem cvetu mladosti, 19 let staro, jo je Vsemogočni iz doline solz poklical v nebeški raj. Kljub vedni zdravniški pomoči se ni mogla otresti hude bolezni, ki je izpodjedla njeno močno telo in ji pretrgala nit življenja. Dne 19. aprila smo jo položili v prerani grob. Ko je ležala na mrtvaškem odru, so jo prišli kropiti številni ljudje, posebno mladenke, s katerimi je bila ves čas življenja v najlepšem prijateljstvu ter priljubljena pri vseh, ki so jo poznali. Ko smo kljub slabemu vremenu stali v obilnem številu ob tvoji prerani gomili in ihteli v žalosti s tvojimi dragimi starši, bratci in sestrami, smo se v tolažbo spomnili besed Kristusovih, da križ nam sveti govori, da snidemo se nad zvezdami.

Negova. Smrt se v zadnjem času kaj pogosto oglašala. Pred 14 dnevi smo na en dan pokopali kar dva: Ano Ranc, prevzitarico iz Negovskega vrha in Janeza Vreča, posestnika iz Negovske vasi. Obema daj Bog večni mir! — Velikonočni prazniki so minili hvala Bogu brez večjih nesreč pri streljanju, akoravno bi človek nekoliko kazni privoščil onim, ki so s streljanjem motili na velikonočno nedeljo službo božjo. Nekateri menda pridejo k cerkvi samo zato, da se nekoliko ljudem pokažejo, v cerkev pa jih sploh ni. — Naše katoliško prosvetno društvo, ki je bilo z drugimi vred razpuščeno, je zopet dovoljeno. Mladina se je zopet korajžno vrgla na prosvetno polje. Pripravlja se igra »Repoštev«, ki jo bodo fantje

**v veliki izberi pri
ANT. MACUN, Maribor, Gosposka 10.**

Tujec se je zasmeljal.

»Ali ne poznate črnega Jerneja?«

»Nobenega črnega Jerneja ne poznam.«

»Tihotapec je,« je rekel tujec. »Predrzen človek. Pravzaprav junak. V mestu so pripovedovali o njem. Tudi o vas, gospod Meden, so pripovedovali več čudnih reči. Zato sem mislil, da poznate Jerneja.«

»Hudič vendar, kdo pa ste? Odkod me poznate? Jaz vas še nikoli nisem videl.«

»No, mogoče da sem sodnijski človek, ki vas bo prijel, mogoče pa sem obcestni ropar, ki vas bo tudi prijel. Prijeten tovariš na potu pač nisem.«

»Strašni ste! Ali ste res policist? Kaj mi torej hočete? Jaz sem poštenjak.«

»Kdo ve? Ali se me bojite?«

»Da,« je priznal Meden. »Nisem več prav mlad, mnogo sem že skusil; moji živci niso veliko vredni. Taka stvar me hitro vznemiri.«

»Si lahko mislim. No, danes vas bom še pustil. Za vsakim zlim dejanjem koraka maščevanje. Maščevanje ne koraka z zlim dejanjem,

vštric; vendar pa je vsako uro malo bliže, čeprav samo za tri korake. Le počakajte, dohiti vas! Danes še ne! Danes pojdem z vami le do Blažunove krčme. — Ali stari malopridnež še živi?«

»Živi,« si je oddahnil Meden, »in malopriden je res. Saj je že tule njegova gostilna. Zgoden večer je še, zato bo še bedel. Stopite le kar v gostilno.«

»Ali ne pojdete z menoj na kozarec žganja?«

»Ne mislim nanj! V to krčmo ne zahajam več.«

»Tako — tako; toda jaz bom starega obiskal. Pa pojdite sedaj sami dalje, saj vam bo gotovo všeč tako. Še nekaj: vi ste vedno upravljali častne službe, bili ste župan, cerkveni ključar in podobno. Ali ste še vedno?«

»Še vedno.«

»Ali ne nabirate slučajno sedaj za kak dober namen?«

»Da, zbiramo za zastavo deklinške zveze.«

Dalje sledi.

S pomočjo elektrike se je obranil rubežni. V francoskem mestu Rennes se je poslužil posestnik garaže izrednega pripomočka, da bi se odtegnil rubežu. Ko je bilo na tem, da se ga lotijo radi neplačanih davkov izterjalci, je napeljal v vse ključavnice svoje stanovanja električni tok. Zastonj so se trudili eksekutorji, ki so poklicali na pomoč policijo in gasilce, da bi se polastili z elektriko osigurane trdnjave. Povrh se je zbrala pred stanovanjem originalnega branilca več tisočglava množica demonstrantov, radi tega je oblast sama opustila oblego.

vpriporili tekem meseca maja. Le v tem smislu naprej! — Imeli bomo letos dve lepi slovesnosti: dne 14. junija birmo in dne 30. julija pa bo daroval novo mašo č. g. Alojz Bratuša. Tega dogodka se Negovci še prav posebno veselimo, ker je že silno dolgo, kar je bila pri Negovi zadnja primicija. — Na cvetno nedeljo smo imeli v šoli strokovno predavanje o svinjskih boleznih. Bilo je zelo dobro obiskano. Vse prav in dobro. Samo nič kaj niso bili poslušalci zadovoljni z drugim predavateljem, ki je na dolgo in široko priporočal neko organizacijo, katere imena pa si najbrž nobeden ni zapomnil, ker je predolgo. Sicer pa so naši Negovci že toliko brihtni, da znajo misliti s svojo lastno glavo. — Sneg, ki je pobelil v belem tednu naše travnike in njive, je precej napojil izsušeno zemljo. Ripsu in žitu pa je škodoval. Bog daj sedaj toplega solnca, da bo setev in trava lahko nemoteno rastle, sicer bo hudo za ljudi in živino.

Kapela pri Rad. Predzadnji »Gospodar« je prinesel žalostne novice iz kapelske župnije. Resnici na ljubo se naj popravi poročilo v toliko, da tretji slučaj poskušnega samomora ne odgovarja resnici, ampak je bila iz misljetina. Tokrat pa objavljamo zopet bolj veselo poročilo. Na velikonočni ponedeljek je stopil pred poročni oltar mlad par, ki si je stekel lepih zaslug tako na polju cerkvenega in narodnega petja kakor tudi prosvetnega delovanja. Bila sta to: Alojz Knez, sedaj policijski služitelj v Mariboru, in Micika Divjakova, županova hčerka. Oba sta bila izvrstna cerkvena pevca in kot taka dolgo let povzdigovala čast božje službe. Na prosvetnem polju pa sta se posebno odlikovala kot prvovrstna igralca na dramatičnem odru, da ju je bilo veselje gledati in užitek poslušati. Naj jima bo na tem mestu izrečena prisrčna zahvala za vso njuno požrtvovalnost in trud! Ljubi Bog pa naj jima poplača s tem, da jima podeli obilo sreče, zadovoljnosti in veselja v novem stanu in ju ohrani zdrava, čila in srečna do skrajnih mej človeškega življenja!

Polensak pri Ptuj. Morje luč je objelo naše hribečke na velikonočno soboto in nedeljo zvečer. Mogočni kresovi so plapolali proti nebu, kazajoč vernost slovenskega naroda. Lepo vreme velikonočnih dni je vso slovesnost še bolj povzdignilo. Procesija na veliko soboto se je vršila v lepem redu ob ogromni udeležbi župljanov. Prazniki pa vendar niso ostali brez nesreč in žalosti. Na veliko soboto, ko se je družina Veldin iz Bracavec mudila pri večernici, so ji doma iz hiše nepovabljeni tatovi pokradli in odnesli s seboj že blagoslovljeno velikonočno jagnje, pripravljeno za praznike, kakor tudi vse jestvine in še ostalo shranjeno meso in zabelo itd. Že enkrat pozimi so jim ukradli lepega prašiča, sedaj pa še vse, kar je hiša premogla. Njihov celoleten trud in sadove dela so odnesli ti ostudni brezvestneži. Ni čuda, ako je domače objela velika žalost, poštene farane pa veliko ogorčenje. Vsi ostro obsojajo to tatvino tega zlobneža. Spet drugi so se hoteli za praznike založiti z lepimi kokoškimi pečenkami. Veliki teden so bile takšne kokoške tatvine vedno na nočnem redu. Izginjale so kokoši v Lasigovcih, spet v Prerodu itd. Nikjer ni dolgoprstnežev zadržala ključavnica, vsake so se lotili in jo iztrgali. Še celo neke vinske kleti so se lotili. Zaželeli so si dobre pijače, a je še zaenkrat ostala vinska kapljica v porabo pravega gospodarja. — Tudi se je prigodila pri streljanju nekemu fantu iz Zasadov neljuba nezgoda. Obstrelil se je v nogo in zredčilo mu je prste na roki tako, da ga je moral na Veliko noč voznik zapeljati v ptujsko bolnišnico. Želeti bi bilo,

Oteletenje

»... 300 krav z Bissulinom zdravljenih, skoraj z enakim uspehom, krave so normalno povrgle.

Živinozdravnik Dr. S. Berl, Tierärztl. Wochenschr. 24. Jahrg. Nr. 12. Preprečno zdravljenje 4 obvezila za 1 živino. Vprašajte živinozdravnika. — Trajno držijo, brez duha, nerazdražljivo. Samo na odredbo živinozdravnika — Zastopnik: »Lykos«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ulica 8. 155

da bi pogumni strelci bili bolj pazljivi pri svojih nevarnih pištolah, da si ocvajajo svoje ude zdrave za bolj potrebne porabe. — Le še nekoliko dni nas loči od časa, ko bomo imeli v svoji sredi prevzvišenega škofa. Dne 4. maja bodo naši malčki sprejeli milost sv. birmе.

Sv. Jernej pri Ločah. V nedeljo dne 23. aprila se je vršilo v šoli gospodarsko predavanje. Živinozdravnik g. Kriliter je predaval o velikem pomenu izboljšanja prašičje-ter živinoreje. Kmetijski referent g. Nemec je predaval o štajerski kokoši. — Ob Veliki noči so bili naši hribečki sijajno razsvetljeni z mnogimi kresovi v znamenje naše iskrene zvestobe in ljubezni do Boga in Zveličarja. — Krizo tudi občutimo pri nas na vseh krajih in koncih. Denarja ni nikjer, prodati ne moremo ničesar. Kar bi kmet prodal, mora dati skoraj zastonj. Kar kupi, pa mora drago plačati. Gostilničarji, mesarji in drugi, če kaj kupijo, ponujajo najnižje cene, da se nas Bog usmili. Pa tudi v teh hudih časih se včasih malo pozabavamo. Če že z drugim ne, pa gremo prebirat našega vrlega »Slovenskega gospodarja«.

Laporje. Dne 15. aprila je umrl v 80. letu svoje starosti g. Štefan Brglez v Laponski gorci, rodod od pradedov iz hiše Brglezove na Spodnji Brežnici. Bil je miren, zelo marljiv ter skrben oče svojim otrokom. Leta 1878 se je udeležil okupacije Bosne in Hercegovine pri bivšem avstrijskem pešpolku 47. Dne 17. aprila se je vršil njegov pogreb. Od hiše žalosti je vzel z ginljivimi besedami slovo g. F. Kamenik. Pogreb je vodil preč. g. dekan Ozimič. Domači laponski pevski zbor mu je pri odprtem grobu zapel lepo žalostinko. Zemlja, ki si jo tako ljubil, naj ti bo lahka, dragi Štefan. Žalujemo družini naše sožalje!

Belevođe. Z zanimanjem javnost opazuje napredek dela nove ceste v Belevođe, a še z večjim navdušenjem bo pozdravljena nova cesta, kadar bo nesporno za naš promet spodobno dovršena.

Polzela. Pretekli teden je žalostni glas naših zvonov naznanjal tužno vest, da je umrl gospodar dobre Kačeve hiše na Polzeli, Mat. Verdev v starosti 56 let. V svetovni vojni je postal invalid ter je vedno čutil, da ni pravega zdravja. Po bolezni vsled prehlajenja ga je zadela srčna kap. Zapustil je ženo in troje otrok. Bil je izredno dober gospodar ter splošno priljubljen, kar je spričal njegov veličasten pogreb. Rajni je bil iz ugledne Francuhove hiše na Gornji Ponikvi; bil je zelo marljiv in nadarjen, posebno veselje je imel do sodarstva in mizarstva. Bil je tudi jako dober sosed. Svoje katoliško prepričanje je kazal ne samo v besedi, ampak predvsem v dejanjih. Bil je dolgo let naročnik »Slovenskega gospodarja«, kakor tudi knjig Mohorjeve družbe; bil je tudi član Apostolstva mož. Pogreb se je vršil ravno na Veliko noč. Posebno se moramo zahvaliti č. gg. duhovnikom, kakor tudi požarni brambi, ki ga je vozila s svojim prekrasnim mrtvaškim vozom od njegovega stanovanja do pokopališča. Spremljala ga je velika množica ljudstva. V resnici dolgo že ni imela Polzela tako lepega pogreba. Onstran groba naj mu sveti večna luč!

Sv. Peter v Savinjski dolini. Poročila sta se Kač Peter in Dimec Amalija. Ženin je bil marljiv godbenik v šempeterskem orkestru; nevesta je bila vsem priljubljena gledališka igralka na šempeterskem odru. Bog daj odličnemu zakonskemu paru obilo sreče!

Grča pri Gornji Ponikvi. Soseska nima zastonj imena Grča ali Grče, kamenita je in zelo vetrovita, kadar piha jug, a lepa je. Žlahtna vinska trta raste tu, pa sladkega sadja je dosti. Tu zore češnje, marelica, breskev, kostanj, češplja, oreh in še več takih dobrot. In, česar tudi ni povsod, lep razgled je tukaj. Vidiš velik del rajske Savinjske doline od Celja do Mozirja, in hribe okrog, in Savinjske planine z Ojstrico, vidi se gora Uršula ter Pohorje, koroška Peca in špajkovita Golica nad Labudsko dolino. Na najlepši razgledni točki je bil na belo nedeljo dne 23. aprila blagoslovljen nov križ. Domači in sosedje so lepo ovenčali križ in prostor okoli njega, k blagoslovitvi se je zbralo mnogo ljudi iz Ponikve in nekaj iz Savinjske doline, ponikovski pevci so zapeli pri križu ono vedno lepo pesem: »Kraljevo znamenje križ stoji«, v hiši pa več narodnih. Novi križ, daleč viden, bodi mimoidočemu tolažnik v teh težkih časih!

Sv. Štefan pri Šmarju. Umrl je 6. aprila posestnik in gostilničar Pungeršek Franc v 75. letu svoje starosti. Pokojni je bil pravega krščanskega duha, prijatelj revežev ter skrben gospodar. Bil je zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« nepretrgoma 54 let. Pogreb, kakoršnega že dolgo nismo videli, je pričal, kako je rajni bil priljubljen. G. duhovni svetnik je s prisrčnimi besedami opisal njegovo življenje, posebno poudarjajoč, da je rajni bil velik dobrotnik Cerkve ter si pridobil mnogo zaslug kot 50letni ključar podružnice sv. Ane. Pri odprtem grobu se mu je kot dolgoletnemu šolskemu načelniku in županu v imenu šolske mladine zahvalila učenka IV. razreda za ljubezen do mladine. Pred hišo žalosti in ob grobu mu je pevski zbor zapel dve žalostinki. Nam vsem bo ostal v najboljšem spominu. Naj mu Bog da večno plačilo v nebesih!

Št. Vid pri Grobelnem. Neizprosna smrt je nam nedavno vzela vsem priljubljeno vzorno in blago gospodinjno Nežo Obreza v najlepši dobi 45 let. Njeno priljubljenost je dokazal lep pogreb, ki se ga je udeležilo veliko število ljudi. Zapustila je žalujočega moža s tremi že doraslimi otroci. Bodi njej ohranjen blag spomin! Žalujemo pa naše iskreno sožalje!

Žusem. Dne 16. aprila je po daljši mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal Mihael Žekar, gostilničar in posestnik v Loki, rojen leta 1853. Rajni je bil preizkušen mož in je zavzemal različna mesta v občini. Bil je mnogo let odbornik, tudi župan, cenilec, blagajnik, oče ubogih, več let cerkveni ključar in član cerkvenega konkur. odbora. Na dan pogreba se je pred hišo zbralo mnogo ljudi. Pred odhodom je Janez Grobin v imenu vseh, osobito občinskega odbora, imel ganljiv govor. Rajnemu bodi Bog dober plačnik in mil sodnik. Ostalim naše sožalje!

Lens Fosse N 8 P. D. C., Francija. Dne 25. aprila sem sprejel iz domovine žalostno vest, da je za vedno zatisnil oči moj ljubljeni brat Horjak Karol iz Lokavca, okraj Loka pri Zidanem mostu, v najlepši mladeniški dobi 29 let. Zapušča doma 4 brate, 4 sestre in starše in mene brata Jožefa v tujini. Pred letom dni se je vrnil iz Francije, kjer si je v tukajšnjih rudnikih nakopal bolezen jetike. Vrnil se je v domovino z namenom, da doma zopet dobí izgubljeno zdravje, a bilo je prepozno. Naj

počiva v miru v domači zemlji! — Delavske razmere so tukaj bolj slabe, ker precej praznujemo delavne dneve, zaslužek je bolj slab, k delu nas pa vedno bolj priganjajo. Pošiljam najlepše pozdrave vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja«. Najlepše pozdrave: žalujoci Jožef Horjak Lapornik, Viktor in Matilda.

Razlaga faraonovega prokletstva.

V klubu Amerikancev v Parizu je zadnje dni predaval Tomaž Terris, član slavne raziskovalne ekspedicije Angleža lorda Carnarvona, ki je odkrila grob egipčanskega faraona Tutanchamona. Terris je podal čisto posebno razlago glede skrivnostne smrti številnih osebnosti, ki so se bile udeležile izkopavanja kraljevske grobnice. Ne le lord Carnarvon, ampak 17 članov ekspedicije je doletela smrt. Lahkoverno egipčansko prebivalstvo je seveda prepričano, da je zadelo vse nenedoma in na nenavaden način umrle prokletstvo v večnem miru vznemirjenega faraona.

Terris je bil očividec onega znamenitega trenutka, ko sta stopila Angleža Howard Carter in Carnarvon prvič v grobnico egipčanskega kralja. Oba raziskovalca sta bila od razburjenja smrtno bleda. Prvič je starinoslovnim raziskovalcem uspelo, da so odkrili še čisto nedotaknjen grob faraona. Po 17 letih brezuspešnega iskanja, po bogznaj kolikih azočaranjih je bil njun trud kronan od uspeha.

Prokletstvo faraonovo po Terrisovi razlagi nikakor ni gola izmišljotina bahjevernih domačinov. Na eni vazi (posodi), katero je pregledoval Carnarvon v grobnici, je zadel na sledeči napis: »S hitrimi peruti naj doleti smrt onega, kateri bi se drznil, dotakniti faraonovega groba z zločinsko roko, da bi ga izropal.«

Člani ekspedicije so se po razvozlanju napisa nekoliko začudeno spogledali, pa lord Carnarvon je brezbrizno zmgal z ramami in je nadaljeval raziskovanje. Užgal je vžigalico in pri svitu brleče svetlobe je ogledoval drugo vazo iz alabastra. Posoda je bila tako čudovito tanko izdelana, da jo je plamen od šibice popolnoma presvetil. Lord je vzel vazo v roko, jo ovohal in rekel Terrisu, da diši po vrtnicah. Tudi Terris sam je ugotovil, da razširja posoda vonj po rožnem olju. Ohranila je prijeten duh na čudovit način celih 3700 let.

Lord Carnarvon je skušal dognati, zakaj in kako da diši vaza in baš ta njegova radovednost je povzročila po Terrisovem prepričanju njegovo smrt. Lord Carnarvon je potegnil z roke usnjato rokavico, v kateri je sicer običajno delal, in je segel z golo roko v notrajnost vaze. Takoj je potegnil svojo roko z boleštnim vzklikom, iz kazalca mu je kapljala kri. Lord Carnarvon je potisnil krvavi prst v usta, ga dobro izsesal in se ni več brigal za res prav neznatno rano. Tomaž Terris je preiskal previdno notrajnost alabastrove posode in je odkril na dnu ostre bodice.

Po dobrih treh tednih, odkar je bila odkrita grobnica, je zatisnil lord Carnarvon za vedno svoje oči. V naslednjih treh tednih je preminulo na skrivnostno zagoneten način 15 članov ekspedicije.

Ako temeljijo Terrisove trditve na istini, potem je dokazano, da se egipčanski farao ni zadovoljil le z besednim prokletstvom, ampak je poskrbel tudi z drugimi sredstvi, da bi ga nikdo ne motil nekaznovan v posmrtnem počitku.

Vojaške zadeve.

Rekrutom in vojaškim obveznikom, kateri hočejo vložiti prošnjo za skrajšanje roka (dijaški rok), za osvoboditev od službe, za odlaganje službe in za razna potrdila vojaške potrebe, priporoča se knjiga »Vojna obveza (prošnje, pritožbe in potrdila)«, katero je izdal komandant mariborskega vojnega okrožja in katera je tiskana v latinici. Knjiga je zelo praktična, ker vsebuje na 140 straneh 70 vzorcev prošenj za vse slučaje. Potrebno je samo, da se v knjigi najde dotični slučaj in prošnja prepiše. Pri vsakem vzorcu je naznačeno, kako se mora prošnja kolkovati in katere dokumente treba priložiti. Knjigi je cena 20 Din. Naročila naj se pošljejo po poštni nakaznici na naslov: Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5.

Raznoterosti.

Redek pojav. Da bi bila dvojčka dočakala 99 let, je gotovo zelo redki pojav. Radi tega je proslavila Amerika rojstni dan najstarejših dvojčkov z velike slovesnostjo, z ogoromnim kolačem, na katerem je gorelo 198 sveč. Obe stari gospe, ki sta prišli skupaj na svet in sta slavili 99. rojstni dan, sta rodno iz Nemčije in sicer iz kopališča Kissingen. Njuni starši so ju prepeljali preko Oceana. Takrat je trajal prevoz 50 dni. Ko so vprašali starki na 99. rojstni dan, kaj da želita, sta odgovorili: »Želiva, da bi bila v Združenih državah alkoholna prepoved popolnoma ukinjena, da bi lahko pili Amerikanci pristno bavarsko pivo.«

Poslednje vesti.

Na tri leta so obsodili dr. Mačka.

Na kratko smo poročali, da se je vršila zadnje dni v Beogradu proti voditelju Hrvatov dr. Mačku obravnava po zakonu o zaščiti države. Dne 29. aprila ob pol 11. uri je bila od predsednika sodnega senata dr. Vase Petroviča prečitana obsodba dr. Vladimira Mačka. Obsodba se glasi: Dr. Vlad. Maček je kriv, ker je od 5. do vključno 7. novembra 1932 v Zagrebu sodeloval pri pismeni sestavi in izdaji resolucije, katero je tudi podpisal in je soglašal, da se sporoči tudi nekaterim osebam izven kroga udeležencev tega sestanka, a v 4. točki resolucije se pravi: »Na temelju te težke preizkušnje prihajamo do neizbežnega zaključka, da je, vračajoč se na leto 1918 kot izhodno točko, enotna potreba izvesti odločno in čim bolj organizirano borbo proti tej hegemoniji (nadoblasti) s ciljem, da se odstrani iz vseh naših krajev vsaka oblast in vpliv te hege-

monije (nadoblast). S tem je obtoženec hotel vplivati in ustvarjati razpoloženje pri drugih za to, da se del kraljevine Jugoslavije loči od celote kot samostojna država, s čemer je izvršil zločin po čl. 3 zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi, za kar se na podlagi zakonskih predpisov v zvezi s par. 70 in 71, točka 4 zakonskega zakonika obsoja na tri leta strogega zapor, v katero kazni se mu po par. 78 kazenskega zakonika vračuna pritvor in preiskovalni zapor od 11. marca 1933 do danes. Na podlagi par. 281, odstavek 3, zakona o sodnem kazenskem postopku se mu priznava olajševalne okolnosti, ki jih določa poglavje IV. zakona o izvršitvi kazni pri osebah, ki jim je odvzeta svoboda. Na podlagi par. 309 in 310 zakona o kazenskem sodnem postopku se dr. Maček obsoja tudi na plačilo stroškov kazenskega postopanja, ki se proglašajo kot izterljivi.

Nato je predsednik senata Vasa Petrovič prečital obširno obrazložitev obsodbe, ki je postala takoj pravomočna.

Ameriške Združene države dobijo inflacijo (preplavljenje s papirnati bankovci). Predsednik Združenih držav Severne Amerike je prejel od senata pooblastilo, da izda za 3 milijarde nekritih bankovcev, od katerih bodo letno amortizirali 4% in bo vsa izdaja plačana v 25 letih. Nadalje je prejel Roosevelt pooblastilo, da zniža zlato vrednost dolarja do polovice sedanje podlage in da sme neomejeno po vrednosti kovati srebrni denar. Predsednik bo smel nadzirati cene poljedelskih proizvodov, slobodno bo dajal farmerjem denarno pomoč do 2 milijard dolarjev. Roosevelt lahko tudi ustanavlja pomožne odbore za zidanje delavskih domov.

69letnico je slavil dne 28. aprila v kapucinskem samostanu v Studencih pri Mariboru p. Marko Fišer. Jubilant je rodno od Sv. Križa pri Rogški Slatini in je brat že pokojnega ribniškega župnika Andreja Fišerja. Posvečen je bil leta 1897 in je v mirni dobi služboval v Gorici. Ob izbruhu vojne z Italijo se je zatekel v Škofjo Loko, odkoder je bil premeščen v Celje, v Gorico in od tamkaj izgnan od Italijanov, je nekaj časa pastiroval med begunci v Strnišču pri Ptuj, odkoder je bil poslan leta 1920 na novoustanovljeno kapucinsko naselbino v Studencih, kjer deluje še danes kot katehet, dušni pastir in prosvetni delavec. Vsestransko delavnemu, čilemu ter vedno dobrovoljnemu gospodu izreka »Slov. gospodar« iskrene čestitke z željo: Še na mnogo let!

Smrtna nesreča. V vasi Vrbno pri Št. Juriju ob južni žel. se je hotel dne 27. aprila ob 9. uri zvečer pri hiši Martina Gajseka žandarmerijski narednik Franc Mol s otepanjem s puško ubraniti psa. Orožje se je sprožilo in strel je smrtno zadel 22letno dekle Gelo Bertinec, ki je slonela 15 korakov od orožnika ob podbojih kuhinjskih vrat.

Nad mesarje so se spravili v zadnjem času ponočni vlomilci v Šoštanju. Mesarju Vitrihu pri Hankeju je odnesel nepovabljen gost v noči od 26. na 27. aprila mesnih izdelkov za 500 Din. Blagajna v prodajnem prostoru je bila k sreči prazna.

Obešil se je dne 30. aprila zvečer na Pobrežju pri Mariboru delavec Matija Kitak.

Vlomljeno je bilo od neznancev v Lokavcih pri Ljutomeru v trgovino g. Lovrenčiča. Uzmoviči so dvignili z železnim drogrom roletu in odnesli raznega manufakturnega blaga za 20.000 Din.

Dva pogorela. V noči od 30. aprila na 1. majnik je izbruhnil požar v vasi Draženci pri

Ptiju in popolnoma upepelil stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje najemnika Svenška, vpokojenega tovarniškega nadzornika. Silni veter je prenesel ogenj na sosedno Polajzerjevo hišo, ki je pogorela. Gašenje je bilo zelo otežkočeno vsled pomanjkanja vode. Ogenj je nastal po domnevanju vsled slabega dimnika.

Cistercijanski zavod. Slomšekov zavod oo. cistercijancev v Ljubljani sprejme nekaj nadarjenih gojencev iz dobrih krščanskih družin, ki bi imeli veselje za duhovniški in redovniški poklic. Prošnje naj se pošljejo čimprej na: Vodstvo Slomškovega zavoda v Ljubljani, Polajnska cesta 6. Prošnji naj se priložijo tudi znamke za odgovor. — Vodstvo.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Materinski dan, katerega je proslavila dekliška Marijina družba dne 23. aprila v samostanski dvorani na čast svojim mamikam, je bil v resnici dan, katerega je Gospod naredil. Igra »Sv. Julija« je globoko posegla do srca. Na splošno željo se bo igra ponovila v nedeljo dne 7. majnika, ob treh popoldne.

Sv. Jakob v Slov. gor. Tukajšnja mladeniška in dekliška Marijina družba priredila dne 14. maja dve zanimivi gledalški gra »Na dan sodbe« n. »Lažizdravnika«. Sodeluje cerkveni pevski zbor. Začetek ob treh popoldne.

Ptuj. Pevska tekma. Društvo »Cecilija« je sklicalo v nedeljo dne 23. aprila v Narodni dom pevška društva na tekmo. Udeležili so se je mešani zbori iz Št. Janža, Sv. Tomaža,

Sv. Trojice in Št. Vida, in moški zbor iz Št. Janža. Pri posameznih izvajanjih je dobil 1. mesto Sv. Tomaž z mešanim zborom, in Št. Janž z moškim zborom. Ko je skupno zavrilo nad 350 izvežbanih grl, so morali pred polno dvorano nekatere celo ponoviti.

POLOŽNICE!

Vsem, ki jim je potekla naročnina sedaj, in vsem, pri katerih smo jo čakali na njihovo prošnjo dosedaj, smo danes priložili položnice. Tudi pri nas je tako, da brez denarja ne moremo ničesar dobiti, zato moramo sedaj vkljub temu, da ne radi, od vseh naročnikov zahtevati, da točno plačajo in ne moremo nič več naprej pošiljati lista, ako ni plačan. Prosimo, da to resno vzamejo in naj se ne hudejejo na nas, ako se jim list ustavi.

Naročnina znaša celoletna 32 Din, polletna 16 Din in četrtletna 9 Din. — Pričakujemo, da bodo vsi točno plačali in vse iskreno pozdravljamo!

Uprava »Slov. gospodarja«.

Oddam vsled smrti žene otroke za svoje. Fr. Rudl, Limbuš 42. 564

Kdo mi posodi 1000 Din, vrnem pošteno z obresti. Bedenik Jožef, posestnik, Sitež, Majšperg. 561

Opeka, 10 vrat, štedilniki in peči na prodaj: Maribor, Strossmajerjeva 5, Zidanšek. 567

Sprejem učenko dobrih kmetijskih starišev s primerno šolsko izobrazbo za trgovino mešanega blaga ali pa za svojo. Leopold Vorša, trgovec, Sv. Martin na Pohorju, p. Slov. Bistrica. 566

Pižol za seme, nizko in visoko, 1 kg Din 2.50, se dobi v trgovini Franjo Lebariča v Koških pri Mariboru. 560

Velika dražba pohištva, perila, posode itd. v soboto dne 6. t.m., ob 9. uri v Židovski ulici štev. 8 poleg Glavnega trga. 565

Singer stroj za čevljarsko ali krojaško obrt, malo rabljen, prodaja poceni. Roza Majcen, Spodnje Hlapje, Sv. Jakob v Slov. gor. 559

Preklje. Podpisani preklicujem, da sem govoril v pijanosti različne neresnične besede, katere obžalujem pod pogojem, da ste se nasprotni stranki Lovro Vinder in Mihael Brecl poravnali. — Franc Malgaj. 563

Vabilo na redni občni zbor Posojilnice v Gornji Radgoni, r. z. z. n. z., kateri se vrši v nedeljo dne 14. maja 1933, ob pol 8. uri zjutraj v posojilnični dvorani. Dnevni red: 1. Čitanje in odebrenje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1932. 4. Predavanje (predava g. nadrevizor Pušenjak). 5. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se eno uro kasneje na istem kraju in z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih zadrušnikov. — Načelstvo. 562

V lepo pomlad z dobrimi čevlji in nizkimi cenami

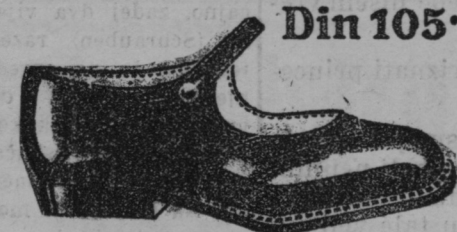
Din 40.-

Higijenični čevlji za otroke, črni ali rjavi, od št. 18 do 27 Din 40.-, iz laka Din 55.-.

Din 85.-

Sportni čevlji za deklince in dečke z okrašenim jezikom iz rjavega boksa, prvovrstni podplati. Od štev. 26 do 27 Din 85.-, od 28-30 Din 95.-, od štev. 31-35 Din 125.-, od št. 36-39 D 155.-.

Din 105.-

Mlade gospodične nosijo samo ta elegantni čevlji iz črnega ali rjavega boksa v različnih kombinacijah.

prinašajo najlepše vzorce zadnje mode:

Maribor: Slovenska ulica 12. — Ljubljana: Aleksandrova c. 1, Miklošičeva c. 14. — Celje: Vogal Aleksandrove in Kocenove ulice, Murska Sobota in v vseh večjih krajih države.

Din 195.-

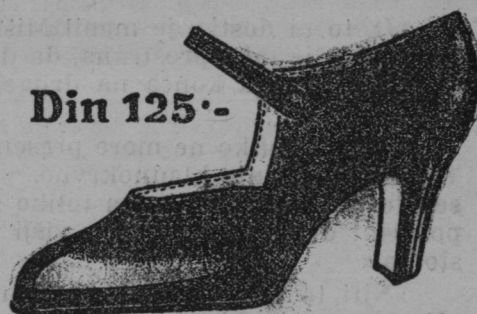
ORIGINAL GOODYEAR WELT

izdelava, najdovršenejša oblika, iz črnega ali rjavega boksa in iz laka.

Din 125.-

Udoben moški polčevlj iz črnega ali rjavega usnja.

Din 125.-

Eleganten čevlj na zaponko in v salonski obliki, z visoko ali nizko peto, iz laka ali rjavega boksa, v različnih kombinacijah.

Din 165.-

iz črnega ali rjavega jelenjega usnja, krasne kombinacije z lakom ali rjavim boksom. Na promenadi najelegantnejši čevlj.

Din 195.-

V rjavi ali črni barvi, z elegantno visoko in nizko peto.

Okusna izbira vseh vrst nogavic, kopit in drugih potrebščin ter vsega potrebnega pribora: »Peko« kreme, politure Md., ki vam le pod pristno znamko »Peko« zajamčijo trajnost oblike, lep sijaj in izgled čevlja.

Za našo deco.

Čarobna sekira.

Dalje.

Princesinja je začela: »Mi imamo največjo njivo na svetu. Če dva pastirja, vsak na nasprotnem koncu njive, trobita v rog, drug drugega ne čujeta.«

»O, to ni dosti,« je menil Miško. »Njiva mojega očeta je tako prostrana, da dospe tele, ki se napoti od enega konca na drugega, tja kot velika krava.«

»To me toliko ne more presenetiti,« je odgovorila princesinja hladnokrvno. »Na našem posestvu dobivamo na teden toliko sira, da bi bili, položeni drug na drugega, višji od najvišjega stolpa.«

»Niti to ni tako čudno,« je nastavil Miško. »Na prostoru mojega očeta so siri segli prav do neba. Nekega jutra sem plezal od sira do sira do samega neba. Na nekem oblaku sem zagledal ženo, vso v beli obleki, ki je predla morske pene. Hotel sem ji ukrasti malo prediva, pa se je nit pretrgala. Prevrnil sem se in sem začel padati iz te višine ter sem se naposled znašel v mišji luknjici. Mislite si, koga sem tam našel? Princesin oče, car, je sedel tam z mojo materjo. Moja mati je nekaj šivala, car pa ji je udeval nit v igle. Pri tem pa je bil tako neroden, da ga je moja mati prav pošteno potegnila za uho.«

»Kaka laž!« je zaklicala princesinja ježno. »Niti carjeva žena ne bi smela potegniti carja za uho, koliko manj navadna kmetica.«

»Živio, živio!« je zakričal velikan, skočivši na noge, tako da je od same radosti podrl vse okoli sebe. »Ona je prva rekla: Kaka laž. Ona je izgubila stavo. Gospodar Miško, princesinja je tvoja.«

VI.

Princesinja je zelo zardela: »Še malo, knez Miško. Nisem še pri koncu. Še tri vprašanja ti bom stavila.«

»Poslušam,« je odvrnil Miško.

»Najprej, kaj je to, kar vedno pada, pa se nikoli ne razbije?«

»Nekoč mi je rekla mati, da je to vodopad,« je odgovoril Miško.

»Res je, tako je,« je rekel velikan. »Kdo ne bi tega vedel?«

»Drugo,« je nadaljevala princesinja z nekako nesigurnim glasom, »kaj je to, kar hodi vsak dan po isti poti, pa se ne vrača?«

»O! O!« je dejal velikan, »tega pa jaz ne bi mogel povedati.«

»No, niti to ni težko,« je rekel Miško. »Koliko krat sem na paši premišljeval, kako je to, da sonce vsak dan roma od vzhoda proti zahodu, pa se nikoli ne vrača od zahoda proti vzhodu.«

Princesinja je za trenutek obmolknila. Poskusila je najti kako težko vprašanje, ker se je bala, da ne bi podlegla. Nazadnje se je spomnila.

»Torej, knez Miško, še eno vprašanje. Ako podaš pravilni odgovor tudi v tem slučaju, ti nimam več kaj reči. Pazi: Kaj misliš ti, pa jaz ne mislim? Kaj mislim jaz, pa ti tega ne misliš? Kaj misliva oba in kaj ne misli ne eden in ne drugi?«

Miško je klonil glavo. Bil je v zadregi. Kar se tiče velikana, so mu stopile debele znojne kaplje na čelo. »Dosti je, gospod,« je šepnil Mišku na uho, »ne napečaj si možganov zaman. Na taka vprašanja sploh ni mogoče odgovoriti. Samo zapovej mi in takoj ti nesem princesinjo tja, kjer jo hočeš imeti.«

»Mir,« je rekel Miško, »če tega nimamo v glavi, nam sila nič ne koristi. Pusti me, da malce pomislim.«

»Princesinja,« je dejal naposled Miško, »ta vprašanja so res precej težka, ali mislim, da radi njih ne bom izgubil svoje sreče. Tu imaš odgovor na prvo vprašanje: Jaz mislim, da je to vprašanje zame lahko, a ti tega ne misliš.«

»Tako je,« je morala princesinja pritrditi.

»Drugi odgovor: Ti misliš, da tebe nisem vreden, jaz pa tako ne mislim o sebi.«

»Tudi to je točno,« je morala priznati princesinja, pa že precej ponižno.

»Tretje,« je nadaljeval Miško, smeječ se, »to kar oba misliva, je, da so na svetu še bolj neumni ljudje od naju, in četrto, česar ne mislim niti jaz, niti ti, je, da si tvoj presvetli oče in tale velikan nista enaka.«

»Dovolj, dovolj,« je zaklicala princesinja, »samo o velikanu mi nič ne govori. Tukaj imaš mojo roko.«

Konec sledi.

Birmanska darila

kot
ure, zlat-
nine in
srebrnine
dobite najce-
neje pri

JAKOB MULAVEC

Maribor, Kralja Petra trg 1

Ure, ki že tečejo eno
četrtno tisočletja.

Malokomu je znano, da je bil najbolj slovit urar Anglež Tom. Tampion. Te dni so odkrili Tampionu kovinasto spominsko ploščo. Omenjeni je izdeloval pred 250 leti ure, ki tečejo do današnjega dne povsem pravilno. Tampion ure veljajo danes za velike dragocenosti in stane ena po več tisoč funtov šterlingov. T. Tampion se je rodil l. 1638 v občini Northill na Angleškem, je oče angleškega urarstva in so vse njegove ure kar najbolj vestno in natančno ročno delo.

Najmočnejši ledolomilec na svetu.

Švedi so prevzeli po posrečeni poskušnji vožnji najnovejšega ledolomilca »Ymer«. S to ladjo je dosežen višek brodogradne tehnike. Ledolomilec je dolg 75 m, 16,6 m širok, vozi 6,4 m globoko in ako so vse njegove shrambe ali tanki polni olja, celo 7 m. Globokost vožnje igra pri ledolomilcih najvažnejšo nalogo, ker je odvisno lomljenje ledenih plošč od sile na led pognanega ladjinega trupa, ki je tem učinkovitejša, čim globokeje vozi ladja. Tudi ta švedski ledolomilec ima, kakor običajno, zadaj dva vijaka (Schrauben), razen tega pa še na sprednjem delu enega, da vplivata zadnja kakor propelerja potiskača, sprednji pa kot vlačilec. Na ladji je 82 mož posadke in jo je mogoče preskrbeti z oljem kot pogonsko silo za 3-4 mesece.

MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znamkah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravništvo.

Mesarskega vajenca iz poštene hiše sprejme: Sernko F., mesar, Rače. Nastop takoj. 549

Mizirski pomočnik išče službo. Naslov v upravljalni listi. 555

Iščem hlapca s 15. majem, treznega, 40—50-letnega, z dolgoletnimi spričevali, k goveji živini pri trgovini in posestvu na deželi. Plača po dogovoru. Služba je stalna. Ivan Baumgartner, Sv. Marjeta ob Pesnici. 557

Društva sv. Ane

(Marijanske kongregacije za žene) imajo zdaj edini in najboljši pripomoček v molitveniku:

Sveta mati Ana.

Cene od 32 do 52 Din. — Pet različnih vezav.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

Na pljučih bolni

Več tisočev ozdravljenih!

Zahtevajte takoj knjigo o moji novi umetnosti hranjenja

ki je že mnoge rešila. More se uporabljati v vsakem načinu življenja in pomore, da bolezen naglo premagamo. Nočno potenje in kašelj ponehata, telesna teža se zviša, a postopno poapnenje konča bolezen.

Resni možje

zdravniške vede potrjujejo odličnost moje metode ter jo radi priporočajo. Čim prej počnete z mojim načinom prehranjevanja, tem boljše.

Povsem zastonj

dobite mojo knjigo, iz katere boste lahko črpali mnogo koristnega. Ker znaša moja naklada za brezplačno odposiljanje samo

10.000 komadov,

pišite takoj, da se boste tudi Vi lahko prištevali med njene srečne dobitnike. — Zbiralno poštno mesto: 414

Georg Fulgner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse 24. Abt. 494.

Prodam posestvo 9 oralov z poslopjem, 5 minut od glavne ceste. Cena 50.000 Din. Bračič Feliks, Jablance, pošta Sv. Barbara pri Mariboru. 556

Koks, kovaški premog in oglje, najboljše kakovosti dobite najceneje pri Branku Mejovšek, Maribor, Tattenbachova ulica 13. 558

Birmanska darila, zlatnine, ure, najboljše nudi Jan, urar, Maribor, Glavni trg. 506

Kose »Flugs«-patent z novim pritrdjevanjem, kosišča in brusne kamne, klepalne stroje in srpe dobite pri Josipu Videmšek, Maribor, Koroščeva ulica 36. 399

Brzoklepalnik »Stubai« tisočkrat preizkušen! Popis pošilja zastoj Friderik Kratz, Stražišče pri Kranju. 270

Kupimo staro zlato, srebro in srebrne krone po najvišji dnevni ceni. K. Ackermann in J. Kindl, Ptuj. 436

Posojilnica išče delavne obiskovalce privatnih strank. Ponudbe z znamkami za odgovor nasloviti na »Mobilna zadruga«, Ljubljana, pp. 307. 518

Darila za sv. birmo po znižanih cenah, ure od 50 Din naprej, samo pri: Ackermann in Kindl, Ptuj. 504

Žične vložke

kom. po Din 100.—

Žične vloge iz izvanredno trde žice

kom. po Din 150.—

Afrik madrace 3delne Din 300.—

Pri naročilu se prosi za natančno

notranjo mero postelje. 364

„WEKA“ MARIBOR 18

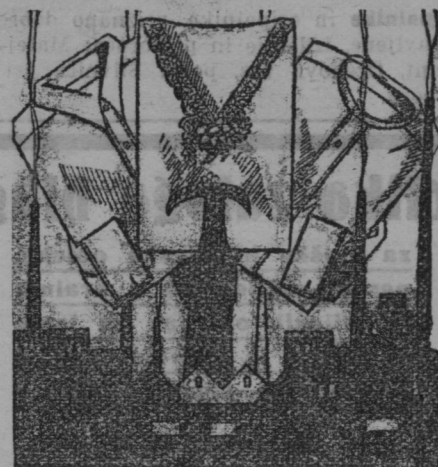
Pozor! Pozor!

Za čiščenje presvetega Rešnjega Telesa je izšel nov molitvenik

„Pridite, molimo!“

ki obsega poleg običajnih molitev tudi šest molitvenih ur za skupne molitvene ure Zelo priročna knjiga stane samo Din 16.— z rdečo obrezo in Din 20.— z zlato obrezo.

Knjiga se naroča pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

PERILO

direktno iz tovarne

Oxford srajca Din 27.—

Poplin srajca Din 38.—

Touring srajca Din 42.—

samo

TRGOVSKI DOM

Sternecki

TOVARNA PERILA IN OBLEK

Celje št. 24.

Veliki ilustrirani cenik zastoj. Kar ne ugaja se zamenja ali vrne denar.

Pridnega, treznega in v vsakem oziru popolnoma zanesljivega hlapca, ki se ne boji nobenega dela in ima veselje do vožnje, ozir. konjev, sprejemem takoj. Kje, pove uprava lista. 550

Službo organista in cerkovnika, prednost obrtniki, odda: cerkveno predstojništvo Dravograd. 530

Občni zbor Posojilnega in hranilnega društva pri Sv. Emi, r. z. z n. z., se bo vršil v društvenem prostoru dne 14. maja t. l. ob 16. uri. Spored: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1932. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Slučajnosti. — Načelstvo. 553

Vabilo na XXII. redni občni zbor Živnorejske zadruge za Tolsti vrh in okolico, r. z. z o. z., ki se bo vršil v nedeljo dne 14. maja 1933 ob 2. uri popoldne v gostilni pri Blatniku na Dobrijah s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1932. 4. Slučajnosti. Ako bi ob navedeni uri občni zbor ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. — Načelstvo. 552

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

568

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Okopalnike in osipalnike, priznano dobro napravljene, izdeluje in priporoča: Matej Bregant, Orehova vas, pošta Slivnica pri Mariboru. 527

Velika zaloga blaga

za moške in ženske obleke, perilo, najnovejše v pralnih in svilenih oblekah za fante in dekleta je dospelo in se po zelo nizkih cenah oddaja v

trgovski hiši

551

Franc Kolerič, Apače

Srebrne od Din 150.— naprej
zlate od Din 250.— naprej

Moške žepne ure že od
Din 60.—, 80.—, 120.—
in 160.— naprej.

Tudi vse marke ur.

A. Kiffmann, Maribor

Aleksandrova cesta 11

(nasproti gostilno Špacek „Tri grozdu“) 554

Klobuki

najnovejši od Din 48.—

naprej

otroški Din 28.—

Velika izbira

o b l e k

Jakob Lah

Maribor, Glavni trg 2

181

Kolje za vinograde!

rezano 1000 komadov Din 180.—, cepano 1000 komadov Din 280.— prodaja v vsaki množini »Drava« d. d. Maribor, Meljska cesta 91. 470

Ustanovljena

leta 1904.

Točna in solidna postrežba.

Kilne pase

trebušne obveze proti visečim trebuhom, potujočim ledvicam in znižanju želodca. Gumi-jeve nogavice in obveze za krčne žile. Umetne noge in roke, korzete, bergle, podloge za ploske noge, suspensorije in vse aparate proti telesnim poškodbam izdeluje staroznana tverka po zelo nizkih cenah.

Franc Podgoršek nasl.

Franc Bela

bandažist, Maribor, Slovenska ulica 7, Pismena naročila se izvršujejo točno ter pošiljajo po povzetju. 479

Za polno vrednost hranilnih knjižic

Spodnještajerske ljudske posojilnice in Mestne hranilnice v Mariboru prodajamo sledeče:

1. Deset vezanih knjig romanov Karl Maya za Din 750.—.
2. Domači živinozdravnik za ceno Din 550.— vezan izvod.
3. Domači vedež, vezan v dveh debelih knjigah, za ceno Din 700.— ali 750.— ali 800.—.
4. Poučni slovar, vezan v dveh knjigah, za ceno Din 1.100.— ali 1.150.— ali 1.200.—.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

VELIKA SLIKA DR. KREKA

za Din 50.— se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Naročajo jo naj razna društva, pisarne, župni, šolski in občinski uradi, pa tudi privatniki. Tiskarna sv. Cirila oskrbi tudi okvir.

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev. 1

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!